

CampR^odó

Publicació de l'Ajuntament de Camprodon

Agost 2004 - 2a. època - no. 16 - Revista Quadrimestral - 3 €

Joan Vila: Dr. Jekyll o Mr. Hyde
Camprodon: 1.100 anys

Reportatge gràfic estiu 2004
Inauguració del pàrquing de Mas Ventós

construccions

FREIXENET-CAMPRDON, S. L.

C/ Bastiments, 7
Tel. 972 74 09 61
Fax 972 13 01 94

17867 Camprodon
(Girona)

AZNAR & AZANCOT

CORREDURIA DE SEGUROS S.L.

Per a préstecs, els bancs i caixes

Per a declaracions de renda, els gestors

Per a assegurances, AZNAR & AZANCOT

- Tenim les millors companyies del mercat
- Per a cada risc, la seva cobertura
- Fem assegurances des de l'any 1902
- I el més important, només fem assegurances, per això som PROFESSIONALS

C/ VALÈNCIA, 16

Tel.: 972 74 10 76 • 17867 CAMPRDON

CampRodó

Publicació de l'Ajuntament
de Camprodon amb la col·laboració
de la Diputació de Girona

Diputació de Girona

Agost 2004, • 2a. època, n. 16
Revista Quadrimestral - 3 €

CONSELL DE REDACCIÓ:

Jordi Berdala, Sílvia Planas,
Núria Mayà, Oriol Molas,
Joan Anglada, Joan Busquets,
Manel Guitart, Ariadna Romans,
Jaume Puigmal, Joan Vila.

COL-LABORADORS:

Manel Pujol, Joan Solà, Antoni
Martí i Coll, Ramon Prats i
d'Alós-Moner.

PRODUCCIÓ GRÀFICA:

Cevagraf, SCCL. Tel. 972 74 00 41

CORRECCIÓ: Marià Anglada.

DIBUIXOS: Titot (La Xinxeta)

FOTOGRAFIA: Boi, Sónia Aparicio
i Fotografia Coma

La direcció de la revista
Camp Rodó no es fa
responsable de les opinions
dels seus redactors i/o
col·laboradors.

No es permet la reproducció
total o parcial d'aquesta
revista, ni la seva
incorporació a un sistema
informàtic, ni la seva
transmissió a qualsevol
forma o per qualsevol mitjà,
sigui aquest electrònic,
mecànic, per fotocòpia o
per altres mitjans, sense
el permís previ i per escrit
dels titulars del copyright.

Ajuntament de Camprodon
Plaça d'Espanya, 1
17867 CAMPRODON
Dipòsit legal: B-36.519-1996

El nom de Camprodon apareix escrit, per primera vegada, en un document que té 1100 anys. La revista que teniu a les mans, en canvi, només té 8 anys, i ara ja farà 25 anys que gaudim d'ajuntaments democràtics. Si continuem amb el compte dels anys, ens adonem que el proper estiu celebrarem el vintè aniversari de dues cites musicals que, amb el pas del temps, s'han convertit en dues referències importants pel que fa a la vida cultural i musical de Camprodon. Com ja sabeu, estem parlant del Festival Internacional de Música Isaac Albéniz i del Festival de Músics Sense Solfa. Aquest vintè aniversari haurà de servir per a consolidar i potenciar aquests dos esdeveniments.

Un d'aquests festivals serveix perquè no es perdin les nostres tradicions i a més, amb molta satisfacció, hem observat que apareix una nova generació de músics sense solfa. L'altra, aprofitant que l'atzar va voler que aquest geni anomenat Albéniz, nasqués a la nostra vila, ha permès de gaudir d'un bon festival, amb projecció internacional, a més de propiciar la creació d'una escola municipal de música i d'un curs internacional durant l'estiu.

Tampoc no fa ni un any que es va iniciar el debat sobre la possibilitat que la Vall de Camprodon fos comarca.

En el darrer número del *Camprodó*, ja vam fer referència a aquesta discussió. Ara, tres mesos més tard, s'han mogut moltes peces, des de la Conselleria de Governació i la posició favorable de les forces polítiques de la Vall, fins a constituir-se, gairebé a tots els pobles de la Vall, plataformes pro-comarca.

L'actualitat ha volgut que el tema central d'aquest número giri entorn de l'accident del riu Fluvià i al fet que el nostre company, Joan Vila, en sigui part afectada.

En aquest número, també hi trobareu un extens reportatge gràfic de les activitats lúdiques i culturals d'aquest estiu, alguns retalls de memòria camprodonina en el segle XIX, i totes les seccions habituals, com són la ploma convidada, el pas del temps i els articles d'opinió.

Inauguració del pàrquing de Mas Ventós

A finals de maig van finalitzar les obres de construcció de la nova zona de pàrquings de la Ronda urbana de Mas Ventós. Aquest espai, que s'ha projectat sobre el fals túnel, amplia l'oferta d'estacionament a Camprodon molt a prop del centre històric i comercial, en un indret que disposa d'una font, zona de pícnic i més endavant d'una zona de lleure infantil.

El disseny d'aquest parc ha tingut en compte l'entorn natural on està ubicat, i per aquest motiu les places de pàrquing no s'han pavimentat. En total s'han construït 110 nous aparcaments.

Aquesta infraestructura es complementarà amb la construcció d'una palanca d'accés a la zona de la plaça del mercat, plaça del Dr. Robert, per a la qual es compta amb una subvenció de fons FEDER. Amb la

construcció d'aquesta palanca es dotarà de proximitat a aquesta zona d'aparcament, al centre de Camprodon. Amb tot, la situació estratègica d'aquest parc, permet arribar a peu d'una forma ràpida i fàcil als Quatre cantons i carrer València, un cop ubicada la palanca i al carrer Sant Roc a través del Pont Nou, i a la plaça de l'Ajuntament.

La inauguració d'aquest espai va fer-se dins els actes de celebració de la Festa major, Sant Patllari 2004, a la qual van assistir-hi nombrosos vilatans i representants d'altres municipis. L'encarregat d'inaugurar aquesta nova infraestructura va ser el conseller de Governació i Administracions Públiques de la Generalitat de Catalunya, honorable Sr. Joan Carretero i Grau.

El 60% de les inversions de l'Ajuntament de Camprodon tenen subvenció

L'Ajuntament de Camprodon ha aprovat el pressupost general per aquest exercici 2004, que puja a 3 milions 450 mil euros i que inclou a banda dels organismes autònoms, l'hospital i el pressupost de l'Ajuntament.

Els pressupostos es van aprovar amb 6 vots a favor de l'equip de govern i 4 abstencions, tres del grup d'ERC i una del grup de CIU.

QUADRE D'INVERSIONS

<ul style="list-style-type: none"> • <i>Urbanització Can Jacques Dellà Ter.</i> Pavimentació, voreres i serveis del carrer de mossèn Tussell32.910,81 € • <i>Arranjament de camins municipals.</i> Millora dels camins del municipi12.000 € • <i>Construcció de la Llar municipal.</i> Cost de l'obra de la nova Llar d'infants263.447 € • <i>Pavelló Poliesportiu.</i> Petites actuacions per la finalització de l'obra30.000 € • <i>Mobiliari associat al funcionament de serveis.</i> Diferents inversions sobre serveis municipals i mobiliari urbà12.000 € 	<ul style="list-style-type: none"> • <i>Paviment de l'antiga Ctra. de Sant Joan i Passatge Costabona.</i> 45.084 € • <i>Infraestructura bàsica de turisme de Camprodon.</i> Construcció d'una passarel·la al Parc de Mas Ventós...346.891,40 € • <i>Urbanització Colònia Estabanell.</i> Complementa el pressupost previst per a la construcció d'aparcaments i nova plaça174.853 € • <i>Reposició i millora de vials urbans.</i> Arranjament de carrers18.030,36 € • <i>Reposició xarxa televisió cable.</i> Millora de la capçalera de la xarxa de distribució i recepció de nous canals6.010,12 €
--	---

Més Fons europeus per Camprodon

Dins del programa FEDER, de Fons europeus, la Generalitat ha atès la petició de l'Ajuntament de Camprodon de finançar la passarel·la que ha d'unir el Parc de Mas Ventós amb la plaça del Dr. Robert, concedint 120.000 euros.

Cal remarcar que és molt positiu per a la vila que s'hagi subvencionat novament l'acabament d'aquesta infraestructura, tenint en compte les nombroses peticions que hi havia, i que moltes actuacions han quedat sense subvenció.

Gasificació del carrer València

Abans de començar la temporada turística, van finalitzar els treballs de gasificació del carrer València que, juntament amb els que s'han fet per fer arribar el servei a l'Hospital geriàtric municipal, han completat les obres pel subministrament del nucli urbà molt esperades pels veïns d'aquestes zones.

L'alcalde renuncia a les retribucions municipals

L'alcalde de Camprodon, havent pres possessió del càrrec de diputat al Parlament de Catalunya ha renunciat, tot i no ésser incompatible amb la nova situació, a les retribucions que percebia en concepte d'indemnitzacions pel seu càrrec municipal.

Esteve Pujol, dins del parlament, ha quedat adscrit com a diputat a la comissió de Política Territorial que és la que tracta de temes com ara, carreteres, urbanisme, transports, planificació territorial, medi ambient....

Suprimir barreres arquitectòniques

Amb la finalitat d'anar suprimint les barreres arquitectòniques del municipi, s'ha endegat un treball conjunt amb l'entitat MIFAS per estudiar i plantejar diverses actuacions que conduixin a resoldre aquesta incidència. De moment ja fa uns quants mesos que s'han habilitat places de pàrquing a la plaça Santa Maria, al Maristany, a l'estació d'autobusos, i al carrer Ignasi Casabó, específiques per a persones amb alguna minusvalia. Es prega el respecte de tothom per aquestes places.

gimnàs
club
camprodon

Avda. Maristany, 3
17867 Camprodon
Tels: 972 74 05 27
606 09 80 67

gccamprodon@hotmail.com

Remodelació de les habitacions de l'Hospital geriàtric

Quan s'acompleix un any de la marxa de les religioses de Sant Josep de l'Hospital geriàtric municipal, s'han realitzat unes obres d'adequació de la zona que utilitzaven per millorar els serveis a la gent gran. En concret s'han habilitat sales d'utilitat terapèutica i un espai per a l'assistent social. Amb aquesta actuació s'amplia la qualitat del servei que es dona als nostres avis. Aprofitant l'arribada del gas també es procedirà a canviar les calderes de calefacció i d'aigua calenta i les cuines cosa que comportarà una millora del servei del geriàtric. El cost d'aquesta millora serà finançat per l'Ajuntament pel que fa a l'obra civil i per Repsol Gas que, mitjançant conveni, es farà càrrec dels mecanismes, calderes, canalització i adaptació de les antigues instal·lacions al nou sistema.

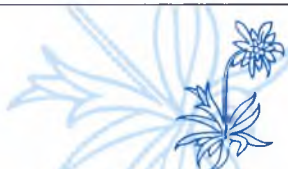
1a Fase d'arranjament del teulat de l'escola pública Dr. Robert

El Departament d'Ensenyament de la Generalitat de Catalunya ha finançat la primera fase de les obres de reforma i condicionament d'una part de la teulada de l'escola pública Dr. Robert. Aquesta actuació, juntament amb els treballs de pintat de les aules finançades amb fons municipals, s'ha realitzat aprofitant el període vacacional d'estiu del centre. Està prevista, per més endavant, una segona fase d'aquesta obra en la qual s'acabarà el teulat.

La Font del monestir

Aquest estiu ha quedat inaugurada la que s'anomena popularment com la Font del monestir. Una font que era propietat de la Fundació germans Vila Riera i que ha estat construïda pedra a pedra a la plaça del monestir de Sant Pere gràcies a un acord amb la Fundació. Amb la col·locació de la Font s'ha adequat una zona, ombrívola i fresca a l'estiu, a la qual es pot anar a asseure's o refrescar-se una estoneta sentint córrer l'aigua.

HOTEL ****

Edelweiss

Ctra. de Sant Joan, 28 - Tel. 972 74 06 14 - Fax 972 74 06 05 - 17867 CAMPRODON (Girona)

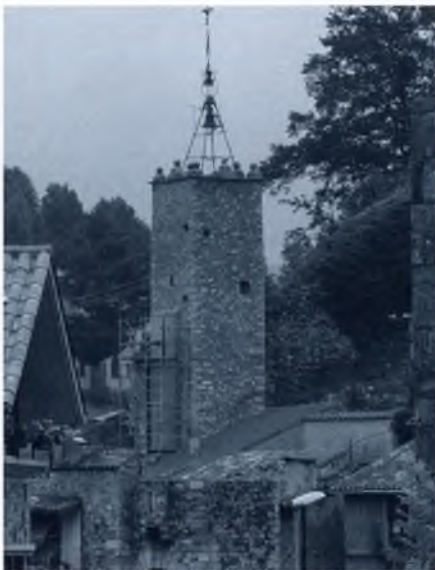

Catàleg de masies

La nova llei d'urbanisme determina que per la realització d'actuacions en zones amb sòl no urbanitzable, finques rústiques, ja siguin per reconstrucció, millores o ampliació de les masies existents, és preceptiu un catàleg de masies. L'Ajuntament, en col·laboració amb el Consell Comarcal del Ripollès ha confeccionat un catàleg de masies a Camprodon que ha estat a exposició pública. Es preveu que a l'octubre passi per la Comissió d'Urbanisme de Girona perquè se'n pugui resoldre la seva aprovació. Cal remarcar que la nostra Vila ha estat una de les primeres de les comarques gironines que ha elaborat aquest catàleg.

Acabada la Torre del rellotge

Ja han finalitzat tots els treballs que havien de condicionar i restaurar la Torre del rellotge. En diferents fases s'ha millorat l'estructura i la coberta, també s'hi ha construït una nova escala d'accés i s'han tractat o substituït els mecanismes del rellotge. Una rehabilitació d'una peça històrica del municipi que ha estat finançada pel Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya i l'Ajuntament de Camprodon.

Noves zones de pàrquing a l'estiu

Com cada any, per tal de resoldre i descongestionar l'estacionament tan complicat durant el mes d'agost, l'Ajuntament ha habilitat dues zones de pàrquing provisional. Una a la Vila de dalt i l'altra a la Vila de baix. En concret s'ha posat en marxa un pàrquing provisional prop de la Mare de la Font en uns terrenys que s'estan urbanitzant i que configuraran uns nous carrers que enllaçaran amb l'antiga carretera de Sant Joan. A la Vila de dalt, s'ha habilitat el terreny on aquesta tardor començaran les obres de construcció de la nova Llar d'infants al carrer Germans Vila Riera. Amb això es dóna resposta a l'àmplia demanda d'aparcament que es produeix durant l'agost.

Restaurant

*La Cuina de
la Pilar
Can Pinós*

Avda. Mariner, 6
17864 Sant Pau de Segúries
Tel. 972 74 71 60

Esmorzars, menú dies feiners,...

Rampa d'accés a l'entrada de l'església de Santa Maria

S'ha millorat l'entrada d'accés a l'església de Santa Maria de Camprodon amb la finalitat de suprimir barreres arquitectòniques i facilitar l'accés al temple a tothom.

Aquestes obres, que van durar unes tres setmanes, han consistit en la creació d'una rampa d'accés per a minusvàlids i la reforma total de l'esglaió.

L'obra, que va començar a projectar-se amb dibuixos durant el 2002, ha estat dissenyada per l'arquitecte camprodoní Ferran Vila. El disseny d'aquest espai ha tingut en compte els materials i les característiques de l'església. Tant la rampa com les escales s'han construït amb pedra de Sant Vicenç. L'obra, iniciativa de la parròquia de Santa Maria i en col·laboració amb l'Ajuntament de Camprodon, ha costat prop de 9.000 euros, i ha estat finançada amb aportacions de particulars a través de donatius anònims, col·lectes en les misses, i els diners de les devolucions de la loteria de Nadal que la gent ha deixat per a l'Església.

1a Fase de les obres de Cal Marquès

Ja han començat les obres de la primera fase de Cal Marquès. Amb aquestes obres es podrà començar a dibuixar el que ha de ser el nou equipament cultural de Camprodon. L'obra contempla la creació de la seu del nou Museu Isaac Albéniz, una sala d'exposicions i una sala polivalent.

Finalitzat el condicionament del canal de la Colònia Estabanell

Com a continuació de les obres pel cobriment del canal de la Colònia Estabanell, s'ha procedit a la reconducció i cobriment dels desaigües i s'ha urbanitzat la zona en la qual també s'hi ha col·locat un banc. Alhora també s'està actuant en la millora de l'enllumenat, i s'ha pintat l'exterior de l'escola pública i s'hi han fet petites reformes a l'interior.

CALEFACCIONS MOLAS
INSTAL·LADORS AUTORITZATS

Johannes **Roca** **WIF**

C/ Ignasi Casabó, 17, baixos - 17867 CAMPRODON - Tel. 972 74 11 90

PIRINEUS GARBIAK, S.L.
TOT BANY

GROHE

Roca

BERNSTEIN

El conseller de Política Territorial i Obres Públiques de la Generalitat de Catalunya, Joaquim Nadal, visita l'estació d'autobusos i es compromet per a la carretera

El conseller de Política Territorial i Obres Públiques, honorable senyor Joaquim Nadal, va visitar les instal·lacions de la nova estació d'autobusos de Camprodon ubicada al sector de la Mare de la Font. Aquesta obra, finançada a través de la Direcció General de Transport, ha permès dotar al municipi d'una infraestructura adequada al seu entorn i en la qual és possible l'espera dels viatgers evitant els inconvenients i la perillositat que suposava fer-ho a la vorera de l'antiga carretera de Sant Joan.

A més, el conseller va visitar les obres de condicionament de la C-31 de Camprodon a Molló i es va comprometre en l'acabament de tot el tram. Així doncs, s'està realitzant el projecte per l'actuació que en aquesta mateixa via, des de la sortida de Camprodon i fins el trencant de Begut-Rocabruna, es podria començar l'any vinent. Nadal va finalitzar la seva estada a la Vall de Camprodon amb una visita a les instal·lacions de Vallter 2000.

Nova cartografia de Camprodon en quatre idiomes

L'Ajuntament de Camprodon ha editat un nou plànol d'informació turística de la Vila. Una cartografia municipal revisada en la qual s'hi han inclòs diverses propostes per fer en un sol dia, o en més d'un, depenent de l'estada que s'hi faci. Què s'ha de veure, on es troben els monuments més característics de la zona o un llistat de telèfons d'interès, són alguns dels conceptes que recull aquest nou plànol que s'ha imprès en quatre idiomes, català, castellà, anglès i francès, i que es troba a les oficines de Turisme i establiments.

Des de **52,30 €**
IVA INCLÒS

MASAJIPA

S'escuren xemeneies, calderes de gas-oil. Es neteja el greix de tubs extractors de cuina (hosteleria). Es netegen tendals i s'extermina la molsa o el verdet de terrats, escales i baranes de pedra. Neteja de garatges i locals comercials. I ara també neteja de piscines.

Tel. 972 213 434 - Tel. mòbil 608 936 227 Oficines. C/ Montbó, 2 baixos - 17007 Domeny (Girona)

**TOT EN SERVEI DE NETEJA!
DE GIRONA ANEM
A TOT ARREU**

Viatges i aventures del document més antic de la nostra història

Existeixen tres versions sobre el naixement del nom de Camprodon, tres versions ben distants, en el temps, una de l'altra.

La primera és d'una data incerta entre el 195 aC en què el Consol Cató va reconquistar la Hispània Citerior després de la segona Guerra Púnica i les lluites fraticides que aquí sostingueren Juli Cèsar i Pompeu el 49 aC. Els romans en aquesta època, any endavant any endarrera, perquè no els passés com altres vegades, que havien de córrer a sufocar noves invasions o revoltes de la gent del país, deixaven concentracions de forces en llocs estratègics del seus dominis. Algun d'aquests llocs foren les vies que conduïen a Roma i una d'aquestes vies era la que avui coneixem com Calçada romana del Capsacosta, que passant per Coll d'Ares s'unia a la Via Augusta més avall de Ceret.

Un *primipilaris*, és a dir una espècie de cap de centurions va instal·lar el seu campament en un camp a prop del riu Sambroca, que sembla que seria el Ter. Aquest *primipilaris* es deia Rotundus i com que d'un camp en llatí l'anomenen *campus*, la unió dels dos noms fou l'inici de Camprodon.

Una altra versió data la naixença de la vila entre els anys 41 i 54 després de Crist. Basant-se en escrits de Plini el Vell, Ambrosio de Morales, Jeroni Pujades, Pascual Madoz i altres explica que un esclau llibert, que gaudia de la confiança de l'emperador Claudi, un tal Drusiliano Rotundo, fou designat Intendent de l'Espanya Citerior com a encarregat d'administrar les riqueses que s'hi produïen. Entre aquestes riqueses s'hi comptaven les mines de plata, una de les quals era la de les Ferreres, no molt lluny de Coll d'Ares, en què s'extreia aquest mineral barrejat amb coure.

Expliquen alguns d'aquests vells historiadors que a aquest llibert li agradaven molt les riqueses i

l'ostentació i que es féu construir una plata d'argent de 500 lliures i 8 plats, també de pes extraordinari, del mateix metall.

El cognom de Drusiliano Rotundo combinant amb el de *campus* que devia escollir per tenir-hi la vivenda podria ser el que va donar naixença a Camprodon.

Molta gent posa en quarantena aquestes dues versions com a origen del nom de la Vila. Diuen que per falta de proves palpables que ho puguin sustentar. Potser sí tenen raó, l'únic que és innegable és que la Via romana del Capsacosta en algun tros encara és ben visible, que les mines de les Ferreres en la dècada del 1950 encara s'hi continuava extraient coure i plata i que la Vall de Camprodon està plena de noms orogràfics de procedència romana que la gent durant el pas dels anys, per mitjà del boca orella, ha conservat fins als nostres dies.

La tercera versió fa que la vinguda del nom del poble, sigui molt més recent, que tingui un any exacte, el 904 i que l'antiguitat de la data no es pugui posar en dubte, consta en negre sobre blanc, en un pergami de 53 x 24 cm. que es guarda gelosament en la *Bibliothèque Nationale de France*, París. És a dir que des que es va escriure fins avui hagin passat exactament 1100 anys.

I què diu aquest document? "...sub anno Incarnationis Domini nostri Jesu Christi DCCCC IIII..." és a dir: "...en l'any de l'encarnació del nostre senyor Jesucrist 904..." el bisbe de Girona va consagrar una església en honor de Sant Pere situada en el comtat de Besalú en un lloc anomenat "*Camporotundo*". D'aquesta forma es confirmava que com a mínim en aquella data ja havia nascut el nostre poble.

Això no vol dir que la nostra Vall no fos poblada abans. En la consagració de la Seu d'Urgell al 839 ja es menciona l'existència de la Parròquia de Cavallera, encara que l'anomena "*Kavallera*".

Can JOANIC

HOSTAL
RESTAURANT
BAR

Carrer Bell Aire, 1
Tel.: 972 74 12 41
Mòbil: 689 500 302

17867 BEGET (Girona)

I com és que per poder llegir un document tan important per la nostra història, hem d'anar a la *Bibliothèque Nationale de France*? La seva odissea fins anar a parar a la capital de França és tot un cúmul de despropòsits, desídies i fins i tot d'interessos monetaris.

Es gràcies al senyor Carles Serra Vidal, que com si fos un Sherlock Holmes de la història, amb la lupa de desenterrar papers vells, li va seguir la pista pas a pas. I el que va descobrir, a part de ser mol curios, en el fons és molt trist.

Una de les coses que, des de la seva fundació, va tenir més interès pels monjos benedictins que ocupaven el monestir de Sant Pere, fou el de crear un arxiu de tota classe de documents que arribessin a les seves mans. A principis del segle X els pergamins escrits eren una espècie de tresor, que per la seva escassetat, calia guardar i protegir amb tota cura.

No es fa difícil pensar que l'acta que certificava la consagració de la primera església de Sant Pere fou un dels primers manuscrits que van formar part d'aquell registre que amb el pas dels anys havia de ser bastant important.

D'aquesta forma allà s'hi van reunir, entre mols altres, un Diploma de 952 de Lluís IV d'Ultramar confirmant les possessions del monestir; el nomenament al 962 pel comte de Besalú, de Teudoric com a abat de Sant Pere; el privilegi de Pere II d'Aragó per establir un punt de defensa en el Puig de les Relíquies; i, cosa estranya, una butlla de 1017 escrita sobre un papyrus de 166 cm. x 40 cm. en lloc de pergamí, i que encara en l'actualitat es conserva molt bé, del Papa Benet VIII confirmant les possessions de l'abadia de Camprodon. Així fou com l'arxiu del monestir va arribar a reunir un centenar de llibres i uns 1.500 pergamins.

És a l'octubre de 1470 que tot aquell joc de papers i documents passen el primer perill. Els francesos prenen Camprodon i assalten el monestir de Sant Pere del qual s'emporten les relíquies de Sant Patllari, però no fan cap cas del nombrosos plec de pergamins enrotllats que els monjos guardaven tan gelosament.

Una cosa semblant va passar a l'octubre de 1793 quan les forces de la revolució francesa varen de nou envair

la Vila. Els benedictins, amb l'experiència del que els havia costat el poder recuperar les relíquies de Sant Pallari, es varen curar en salut. Abans que els 3.400 homes del general Dagobert arribessin al poble van guardar-les en una cova de Bolós, afegint-hi, per si de cas, tot l'arxiu documental que a través de tants anys havien anat recollint. L'assalt al monestir pels soldats francesos fou terrorífic, en el seu interior tot va quedar destruït i s'enrunà el claustre que fins a aquell moment havia tingut.

Al 1835, a causa de la primera guerra carlina, quan els liberals varen recuperar Ripoll, ocupat anteriorment pels partidaris de Carles V, acusant de la seva caiguda els monjos de Santa Maria varen cremar l'edifici assassinant a un parell dels seus moradors. Els frares de Sant Pere varen agafar por i fugiren a França dipositant primer les relíquies de Sant Patllari a la Parròquia i el voluminós arxiu a l'Ajuntament. Amb aquest fet varen començar les llargues peripècies del primer pergamí que parla de Camprodon.

El 13 de juny de 1836, és dir un any més tard, hi ha una nota del governador civil de Girona en què ordena a l'alcalde de Camprodon que traslladi a la capital

Monestir de Sant Pere. Camprodon

C. Ventura

Consultors, S.L. Carrer Freixenet, 6, baixos - Telèfon 972 13 03 08 - 17867 CAMPRODON (Girona)

Cristina Ventura i Carpintero
Economista

FISCAL

LABORAL

MERCANTIL

COMPTABILITAT

de la província tot el llegat que els monjos benedictins li varen entregar per la seva custòdia. Malgrat que la guerra civil continuà i que Camprodon, declaradament isabelina, corre perill de caure en mans dels carlins, el batlle de la Vila fa cas omís de les ordres del seu superior i conserva aquells papers antics a la Casa de la Vila.

Efectivament, al mes de setembre de 1839, mentre el poble està celebrant la festa de Sant Víctor, manats pel general Burjó els carlins s'autoconviden a la celebració. La gent corren a tancar-se darrera de les muralles de la Vila de Baix i del Castell. Resultat: la Vila de Dalt es converteix en una foguera amb 128 cases cremades. Malgrat que la Casa de la Vila ha rebut algunes bombardes tirades des de Can Moner, el que allà es guarda no s'ha convertit en cendres.

Passat el mal tràngol el governador aquesta vegada serà més exigent. El 16 de juny de 1840 envia una comissió, que al mateix temps que fa una avaluació dels danys causats per la crema, exigeix l'entrega de l'arxiu que havia estat del monestir. Es fa un inventari a cuita corrents que dóna prop de cent llibres i quelcom més de 1.500 pergamins de capbreus, escriptures, testaments, litigis, concòrdies, etc. i tota la documentació viatja cap a Girona.

D'aquesta forma el primer document que fa menció de Camprodon, junt amb la resta de l'arxiu que amb tanta cura havien reunit els monjos benedictins de Sant Pere fou emmagatzemat a la delegació d'Hisenda gironina. I allà hi havia de romandre una pila llarga d'anys.

Però algú —vés a saber qui?—, va descobrir aquell amagatall de papers vells carregats d'història i descobrí també que tenien un valor i que hi havia gent disposada a comprar-los. I va començar el que en Carles Serra en diu el gran espoli. Primer es varen retallar molts dels seus segells de cera que certificaven la seva validesa; més tard, en veure que ningú se n'adonava, el lladregot o lladregots, confiant més en la seva impunitat, ja van atrevir-se amb documents enters, escollint els més antics, els que tenien més valor i serien més ben pagats. D'aquesta forma varen passar a mans estranyes els deu o dotze pergamins més importants del passat de Camprodon, i entre ells, no cal dir-ho, aquell del 904 sobre la consagració de la primera església de Sant Pere.

A finals d'estiu de 1898 un redactor de *La Frontera*, periòdic que en aquell temps es publicava a Camprodon, rep una comunicació d'una persona de Girona que li explica que la recent mort del seu pare, "historiador i antiquari", aclareix que entre les coses que li ha deixat hi ha una col·lecció de documents antiquíssims sobre la

Plaça de Santa Maria. Camprodon

primitiva història de Camprodon, que si un dia visita la capital de la província que passi per casa seva que els hi deixarà veure i si l'interessa, fins i tot fotografiar-los, perquè pensa posar-los a la venda.

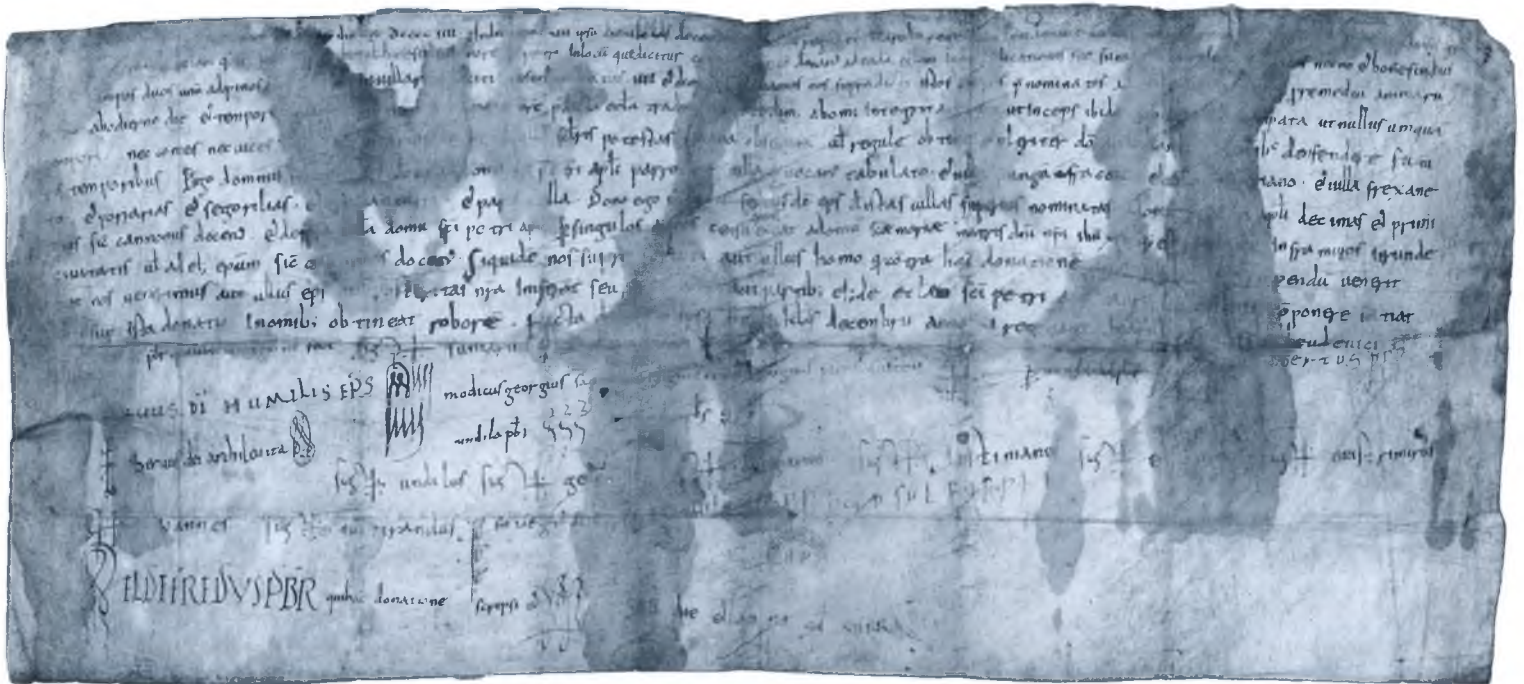
Un any més tard, el mateix redactor de *La Frontera* torna a parlar del cas, per afegir-hi que el propietari dels pergamins els ha dipositat a l'Ajuntament de Barcelona per si els hi volen comprar, però que en vista del resultat negatiu els recuperarà perquè ja li ha sortit un possible comprador de l'estranger.

Encara tardarien alguns anys en creuar la frontera. No serà fins ben entrat el 1903 que es traslladaran a la capital de França adquirits per la *Bibliothèque Nationale*. Han passat més de 100 anys i allà segueixen... I a París s'ha d'acudir per poder-los consultar.

Com a epíleg, podríem afegir que al 1904 el govern va ordenar que el que quedava de la documentació fos entregat al "Arxivo Histórico Nacional" però els que havien de fer-ho des de Girona no feren cas del que se'ls manava. Solament al 1918, aquesta vegada sí, les restes del naufragi documental de la col·lecció d'escrits del monestir de Sant Pere de Camprodon, buscaren port a l'Arxiu de la Corona d'Aragó. L'any 2000 un estudiant d'història medieval, Josep Lluís Campillo Zaragoza, féu de la seva anàlisi detallada la seva tesi doctoral. Solament va poder examinar 680 pergamins. No n'hi havia més.

Manel Pujol i Beltran

Còpia del document més antic de la nostra història

La còpia que ens ha enviat, des de París, la Bibliothèque Nationale de France i que ara reproduïm aquí és, en el seu original, un pergami de 24 x 53 cms., escrit en llatí amb data de 27 de novembre de 904, ara fa 1.100 anys. Es tracta del més antic document conegut on s'esmenta el nom de **Camporotundo**, és a dir, Camprodon. Com es pot veure, el document està bastant malmès, amb taques d'humitat que impedeixen la seva lectura a simple vista. La transcripció, però, és completa i la paraula **Camporotundo** està situada al centre de la segona línia, coberta quasi totalment per una taca. El document és l'acta de consagració de l'església de Sant Pere i està redactat en els termes habituals: fou consagrada pel bisbe de Girona Servusdei, que la dotà amb els delmes i primícies de les viles rurals properes. S'esmenten les masies de Tabulat, Puig

de Francor, Magrià, Freixenet, Porreres, Segúries, Creixenturri i Paradella. També se citen dos residents de la Vall, Sunyer i Bonesind, que donen dos camps a l'església de Sant Pere. L'indret anomenat Camprodon pertanyia al comtat de Besalú. No hem de confondre, però, la consagració de l'església de Sant Pere amb la fundació del monestir. Per decisió del comte Guifré II de Besalú, es fundà el monestir de Sant Pere de Camprodon entre els anys 948 i 950, aproximadament. El document, però, que ho certifica, és de 20 de juny de 962. En ell, Guifré II demana al bisbe de Girona Gotmar que li commuti l'església de Sant Pere situada al territori de Besalú, "al lloc que en altre temps fou anomenat pels antics Camprodon, per a poder-hi edificar un monestir".

Manel Galimany

Joan Vila: Dr. Jekyll o Mr. Hyde

Ni en el pitjor dels somnis podia imaginar un succés tan desgraciat i que ell en fos el protagonista. Els titulars: "Una planta de cogeneració elèctrica aboca 25.000 de fuel al riu Fluvià a Beuda". Primera reacció dels mitjans de comunicació: linxament mediàtic i responsabilitats penals ja! Estàvem davant d'un altre *Prestige*, aquest cop ben a prop nostre.

En Joan Vila (Sarrià de Ter, 1954) és enginyer industrial i diplomad en enginyeria paperera, i es guanya la vida dirigint l'empresa "Papeleria La Confianza" (s'ha de reconèixer que el nom no és molt maco). En parla amb orgull i satisfet, sobretot perquè sempre ha intentat tenir unes instal·lacions el màxim de respectuoses amb les normes medi ambientals i ecològiques. Diuen que quan era jove ja es posicionava en contra de les xemeneies de Sarrià de Ter (de les pobres xemeneies, no, però sí de la contaminació que en sortia) i vés per on, la seva família n'era un dels responsables.

Fa molts anys que s'ha instal·lat a la Vall de Camprodon. No hi ha dubte que li agrada, que la sent i que hi milita com ningú defensant-la.

Segur que alguna vegada has coincidit amb ell, en una excursió, en una reunió, estassant camins, i sobretot conversant; aquí sí que pots llepar, company, perquè has d'estar preparat i saber des de dinamització de les economies del pobles de muntanya, passant per saber-te els manaments de la muntanya, fins a saber bé els avantatges que comporta que la nostra Vall sigui comarca, entre altres coses.

Quant al seu excel·lent treball, "Caminant per la Vall de Camprodon", li he de dir que quan faig un itinerari del seu llibre, sempre tardo uns quants quarts de temps més del que ell ha assignat. I és que, seguint les seves instruccions o bé m'he perdut buscant la bardallera o un abeurador que no veig perquè no sé si està tapat per la fullaraca o perquè ja no vaig en direcció oest.

En fi, ens hauria agradat conversar de totes aquestes coses, però donada la repercussió que ha tingut aquest fet i les mostres de solidaritat que hem rebut a la revista hem cregut convenient reservar l'espai de l'entrevista per a ell. Ha de poder dir el que ha passat. Hem de saber si és tan bon noi com es mostra amb nosaltres, o pel contrari, és un malvat empresari, egoista i ambiciós.

Dr. Jekyll o Mr. Hyde?

Joan Anglada

En quines circumstàncies es va produir el vessament de fuel al Fluvià?

Papeleria la Confianza és una empresa que fabrica paper i com en la majoria d'aquestes empreses hi ha una central de cogeneració. És així perquè en treballar molts dies l'any i durant moltes hores fa que tinguin un gran consum de vapor i elèctric. L'any 93 entre la paperera i Fecsa-Endesa construïm aquesta central que té dues fases, la primera amb un gran motor dièsel que consumeix fuel-oil, i l'any 99 se n'afegeix una altra que va amb gas. El dia 7 de juny, diumenge a la nit i dilluns al matí, es produeix una falla en un dels sistemes d'emmagatzematge del combustible fuel i això va fer que per un tub de sortida de bafes sortís fuel-oil al carrer. Aquest fuel-oil va trobar un pas de conducció de canonades, va trobar un sobreixidor que anava a

la claveguera i finalment va entrar en un canal d'una antiga turbina que hi havia hagut a la fàbrica i a través d'aquí al cap d'un quilòmetre va anar al riu. Al matí un operari que feia la ronda va veure que hi havia hagut un vessament i va començar a donar l'alerta i a partir d'aquí, el que ja sabeu tothom.

De seguida doneu l'alerta.

A dos quarts de nou els dos primers enginyers que hi ha a la fàbrica es mobilitzen, m'ho comuniquen i jo ho transmeto a l'Administració.

Ja han passat uns mesos de l'accident. A hores d'ara es pot precisar l'abast dels efectes a l'entorn?

Hi ha una valoració ecològica i aquesta ens porta a dir que el dany ha estat zero. Però zero, eh?

I aquests que diuen que han trobat un ànec...

El fuel de per si, afortunadament no es dissol amb l'aigua. És fatal perquè per allà on passa s'enganxa i això sumat al fet que és negre fa que sigui molt espectacular, però, és menys dens que l'aigua i per tant sura; per això els únics animals que van rebre van ser els quatre o cinc ocells que s'hi van posar, de peixos ni un. Un cop retirat tot el fuel, les anàlisis de l'aigua donen una qualitat de la mateixa, d'excel·lent.

Quin tipus de neteja s'ha fet per aconseguir aquests resultats de contaminació zero?

El tram del canal va ser molt complex de netejar; es

Quantes persones hi van treballar, en total?

Els primers dies va ser tot molt confús. Jo diria que hi devien participar unes 20 o 30 persones de l'Administració, potser els dos primer dies unes quantes més. Després hi ha hagut una permanència d'un 10 persones de l'ACA i tres de fixes nostres.

Com afectarà això a l'empresa?

Durant aquest temps els tècnics hem hagut d'estar per aquest problema i no per l'empresa i això es notarà. Un altre aspecte és l'econòmic, nosaltres tenim dues assegurances però ja veurem què passa. També hi ha la sanció, hi haurà sanció i això ho notarà també l'economia de

va netejar la vegetació, es va treure la terra i es van fer anàlisis per deixar-lo net; això va durar dues setmanes i els treballs els van fer tres persones a mà i a màquina. En el tram del riu, la gent treballava a l'aigua i es van col·locar barreres i màquines amb cisternes per xuclar el fuel del riu; durant tres dies tant de dia com de nit es treien camions d'aigua i fuel i es portaven a tractar a Barcelona. Al tercer tram i degut al vent que bufava a la tarda provenint de llevant el va fer entrar en un golf. En aquest golf en no haver-hi corrent el fuel no es va moure i va ser molt difícil de treure. S'hi va haver de treballar dues setmanes més que en la resta. Un cop acabada la neteja, agents forestals s'han dedicat a netejar les restes de fuel de la vegetació; nosaltres també hi hem destinat tres persones per acabar de netejar la zona de petites taques a l'aigua.

l'empresa. Per nosaltres l'empresa no és un lloc per a fer-nos rics sinó un lloc que ens ha permès desenvolupar-nos socialment, personalment i professionalment. L'any 81 tant jo com la meva germana vam tenir la responsabilitat familiar de continuar amb aquest negoci i ho hem fet; segur que ens guanyariem més bé la vida i amb menys maldecaps en una altre lloc, però vam escollir fer això. Veig un futur difícil tot i que espero que tingui sortida.

I personalment com t'ha afectat?

Jo estic molt acostumat a prendre decisions difícils i me'n vaig sortir bé, psicològicament parlant. Al segon dia vaig començar a rebre mostres de suport que em van emocionar. I ara, amb el cap més fred, arribes a la conclusió que com a empresaris industrials assu-

**Càmping
Bungalows
Hostal
Restaurant**

els **Roures**

Avda. El Mariner, 34-36 • Tel. 972 74 70 00 - Fax 972 74 71 09 • 17864 SANT PAU DE SEGÚRIES - Vall de Camprodon - Girona

mim massa riscos. Aquest excés de riscos no és prou compensat, ni econòmicament, ni socialment. Jo no canviaré de feina, sóc enginyer, però el que no puc fer és traspassar aquesta responsabilitat al meu fill. La millor herència que li puc deixar és la meua manera de fer, els meus coneixements, la meua implicació amb la societat..., però de cap manera obligar-lo a prendre la mateixa responsabilitat que vaig adquirir amb el meu pare, fa més de vint anys.

Et sents decebut de la feina feta fins ara?

A mi la feina m'ha omplert molt, com a persona i com a enginyer, però socialment m'ha provocat un buit. És a dir, per la societat, des de tots els sectors, la indústria és considerada com a dolenta, com a necessària, però no volguda. Quan arribes a la conclusió que tot el teu treball no està prou valorat, d'alguna manera, penses que t'has malaguanyat professionalment. Hi ha la sensació que la indústria és molesta, i tenir la mateixa sensació

ja aquesta etiqueta per especuladors i en molts casos no hi ha motius per fer-ho.

Una persona compromesa com tu i tan ecologista, sembla difícil que pugui passar per una cosa així.

Jo sempre he estat preparat i conscient que en alguna ocasió podia passar-nos alguna cosa. L'any 82 vam patir un incendi; estic preparat pel dia que tinguem un accident laboral, Déu no ho vulgui; el vessament de fuel ha sigut un altre accident, però tot plegat em fa pensar que anem per mal camí i em fa dir que no vull que el meu fill passi pel mateix.

T'has sentit ben tractat?

Una mica de tot, però el que més he agraït ha estat el suport, de paraula o de gest, que la gent de la Vall de Camprodon m'han donat. M'ha copsat molt i de forma molt agradable. Tant jo com la meua família hem d'agrair les vostres mostres de solidaritat.

Tens por per la implicació i la responsabilitat que s'et pugui donar i la condemna que et puguin imposar?

No hi ha negligència i per tant estic convençut que no hi haurà presó. De moment ja hem pagat les conseqüències econòmiques de l'accident, el cost de la maquinària, els camions, la gent, però encara s'ha de determinar la sanció. Més greu és que hem pagat la conseqüència de la mort d'un col·laborador meu que no ha pogut suportar la pressió de l'accident.

Molta gent s'ha sorprès del que t'ha passat perquè de cap manera ha pogut associar, coneixent-te, el desastre ecològic i la teua passió per la natura.

sobre la feina que fas et decep molt. Sóc molt autocrític i ho veig així.

Els mitjans de comunicació han exagerat amb aquest assumpte i més tenint encara fresc el record del "Prestige"?

Potser sí.

T'has sentit com un criminal?

Estant a l'empresa, moltes vegades als empresaris se'ns ha criminalitzat molt. Amb massa facilitat se'ns ha pen-

Afortunadament he sabut separar la vida familiar i social de la laboral. Han passat vint anys perquè la gent sabés que em dedicava a la indústria del paper. A Camprodon m'hi ha portat la meua passió per la muntanya, no hi tinc vincles econòmics turístics. Aquest anonimats durant tants anys és el que m'ha permès fer tants amics: la gent que m'ha conegut ho ha fet per la meua tasca a la Vall i no per la tasca professional.

Joan Busquets

Cartes de suport a Joan Vila Simon

Són moltes les mostres de suport i articles d'opinió que s'han escrit i publicat en diversos mitjans, durant la primera setmana de juny, a favor del nostre col·laborador Joan Vila Simon.

L'empresa que administra Vila, la societat Confirel, ha estat portada de diaris pel vessament accidental i involuntari de 25.000 litres de fuel al riu Fluvià.

Amb aquest recull també ens volem solidaritzar amb qui sempre ha estat disposat a ser-ho amb nosaltres

Joan Vila Simon

Els polítics, els governants, els magistrats i els periodistes han de practicar sovint el difícil art de la prudència i de l'equilibri. Sempre han d'intentar escoltar i comprendre abans d'actuar. Jo no em sento inclòs en cap d'aquests respectables estaments i per tant procuraré exposar amb plena llibertat tot el que penso sobre en Joan Vila Simon. En Joan és fill de Sarrià de Ter, hereu juntament amb la seva germana d'una nissaga de fabricants de paper, un producte al qual la gent de la cultura sempre hi hem tingut un respecte profund. Enginyer de professió i compromès amb el seu país, en Joan és un home rigorós, meticulós i honorat. És un empresari, que té clar el sentit d'empresa, d'empenta; que treballa amb il·lusió i amb energia, dues coses que sap encomanar a tots els que l'envolten. Enamorat del país, ha col·laborat decisivament en la conservació i neteja dels camins de muntanya a la Vall de Camprodon, una tasca que ha fet eficaçment durant deu anys i que va cristal·litzar finalment amb l'edició d'un llibre, que serà, sense cap mena de dubtes, un clàssic de l'excursionisme.

En Joan Vila també és un amic, un amic amb qui pots comptar sempre, i per tant en justa compensació, jo no puc fer ara altra cosa que confiar en la seva paraula, com he fet sempre. Estic segur que en Joan va fer tot el que va estar en la seva mà i més, per evitar el desastre ecològic que ha suposat el vessament

de vint-i-cinc mil litres de fuel al riu Fluvià. Vivim en un país contaminat per desenes de milers de granges que llencen impunement cada dia, litres i litres de purins, que contaminen irremissiblement les aigües subterrànies. Fàbriques que produeixen d'amagat tota mena de residus tòxics que van a parar als rius. Plantes embotelladores d'aigua que hipotequen el futur dels nostres aquífers. Vivim en un país on hem destrossat sense remei el paisatge amb muntanyes de formigó i d'asfalt. Però ben pocs han estat, en els darrers anys, els que han pagat per aquests delictes comesos conscientment contra el nostre país, contra el nostre patrimoni, però espero que ara no paguin justos per pecadors.

En Joan Vila Simon és un home de paraula, que sap assumir les seves responsabilitats. Confio i seguiré confiant en ell i en els que com ell van aixecant cada dia aquest país, seguiré confiant en els que, com ell, treballen perquè el progrés —a fi de comptes— no sigui una altra forma de barbàrie. I no el jutjaré mai per haver intentat lluitar contra la fatalitat i perdre en l'intent.

Quim Curbet (Editor)

Més enllà del Fluvià

A vegades, l'atzar de la vida pot resultar d'allò més injust. Tal és el cas del vessament de fuel al riu Fluvià d'aquesta setmana en el qual s'hi ha vist implicada una persona singular.

Conec de fa molts anys en Joan Vila Simon, el gerent de l'empresa que ha patit l'accident, i em puc imaginar com es deu sentir en aquests moments.

És fàcil fer-se'n una idea coneixent només quatre pinzellades del seu tarannà.

En Joan és un enamorat de la Vall de Camprodon. Al llarg de 7 anys, ha dedicat els caps de setmana a trepitjar els seus entorns amb la finalitat de redescobrir, recuperar i donar a conèixer camins i senders d'excepcional bellesa i enorme interès històric. D'aquests set anys de treball en sorgí un llibre: "Caminant per la Vall de Camprodon", que s'ha convertit en una eina imprescindible per tot aquell que vulgui conèixer a fons el nostre territori. Són 1.200 km.de recorreguts. Aviat és dit.

Membre del grup organitzador de les sortides mensuals de l'Eixam –iniciativa adreçada a nens de 7 a 12 anys amb la finalitat d'aprendre a conèixer, estimar i gaudir de la natura– n'és un dels seus pilars fonamentals.

Reflecteix perfectament la seva sensibilitat pel medi ambient el gest d'enviar 10 tones de paper als voluntaris que treballaven en les tasques de neteja del "chapapote" del Prestige a les costes gallegues per poder-se netejar les mans, i 10 tones més de bosses de paper per embolicar els seus entrepans. Quina ironia, oi?

Preocupat sempre per l'aprofitament de les energies alternatives, el cotxe d'en Joan és un cotxe híbrid que funciona combinant energia elèctrica i gasolina.

En Joan és també un home generós. Muntanyenc experimentat, va

formar part, des del seu inici, del Grup de Rescat de la Creu Roja de la Vall de Camprodon, quan a les emergències de muntanya s'hi anava a peu, sense la valuosa ajuda de l'helicòpter i amb qualsevol mena de temps, molt abans que el Cos de bombers de la Generalitat n'assumís la responsabilitat. Amb ell s'hi podia comptar sempre.

Aquest és el perfil de la persona responsable del desastre. Qui coneix en Joan Vila i Simon estarà d'acord amb mi en que no mereix passar per aquest tràngol. Aquest esdeveniment tan desgraciat ha provocat grans manifestacions per part de tothom lamentant el fet i a favor del medi ambient. Molt lloable tot plegat.

El riu Fluvià ha estat afectat pel vessament d'una quantitat considerable de fuel. És un fet lamentable i espero que els danys siguin

mínims i, ben aviat, només un mal record.

Dit això, voldria afegir que el riu Fluvià, com el riu Ter i com tants altres, rep contínuament grans quantitats de "chapapote" en forma d'aigües brutes dels pobles que aboquen directament al riu per manca de depuradores o d'explotacions ramaderes sense regularitzar. Els nostres camps i planes es veuen regats periòdicament per litres i litres de purins que ja han contaminat centenars d'aqüífers.

I, en aquest cas, no es tracta de cap accident.

Ens quedarà prou energia, més enllà del Fluvià?

Joan, la meua solidaritat.

*Joan Solà i Galceran
Sant Pau de Segúries*

**PERRUQUERIA HOME-DONA
TRACTAMENTS CAPIL·LARS
MAQUILLATGES
MANICURES**

Detalls

complements
bijuteria
regals

**Carrer València, 10
17867 CAMPRODON
Tel. 972 74 13 40**

“Donar suport al Sr. Joan Vila Simon, administrador de l'empresa Papelera La Confianza, de Beuda”

Atès que els municipis que formen al Mancomunitat de la Vall de Camprodon (Camprodon, Llanars, Molló, Sant Pau de Segúries, Setcases i Vilallonga de Ter) han estat treballant conjuntament amb el Sr. Joan Vila Simon en un projecte de recuperació dels camins naturalístics, rurals i ramaders de la Vall de Camprodon.

Atès que el Sr. Joan Vila Simon ha fet una tasca lloable a la nostra regió: recuperant, desbrossant, recopilant i millorant els accessos a peu pel nostre entorn; sempre potenciant la preservació del medi, flora i fauna de la Vall de Camprodon.

Atès que com a fruit d'aquesta tasca i treball que el Sr. Joan Vila

ha portat a terme desinteressadament, ha sorgit una recopilació de setanta-nou rutes de senderisme per la Vall de Camprodon i voltants, que permeten recuperar uns camins naturals que es donaven per perduts.

Atès que gràcies a l'esforç del Sr. Joan Vila Simon la Mancomunitat de la Vall de Camprodon pot potenciar el seu entorn natural per convertir-lo en un paratge natural i temàtic dins del món del senderisme.

Per tot això, la Comissió Gestora de la Mancomunitat de la Vall de Camprodon, acorda:

Primer.- Informar de la lloable tasca que a portat a terme el Sr. Joan Vila Simon a l'entorn natural i paisatgístic de la Vall de Camprodon.

Segon.- Manifestar el nostre recolzament al Sr. Joan Vila Simon.

Tercer.- Sol·licitar a l'Agència Catalana d'Aigua (ACA) i al Departament de Medi Ambient de la Generalitat de Catalunya que tinguin present aquest escrit que recolza la tasca portada a terme pel Sr. Joan Vila Simon, a favor del medi ambient de la Vall de Camprodon. Tasca que sempre ha permès preservar l'entorn i recuperar aquells camins que faciliten el pas del flux de turistes per uns determinats punts preservant la resta de l'entorn per la flora i la fauna d'aquesta Vall.

Quart.- Notificar aquest acord a l'Agència Catalana de l'Aigua (ACA) i al Departament de Medi Ambient de la Generalitat de Catalunya.

*Jaume Busquets i Bartoli
President de la Mancomunitat de la Vall de Camprodon*

A Camprodon hi tenim confiança

Des que sento a la TV que el gerent de la Papelera La Confianza pot ser el culpable d'un gran desastre ecològic, el meu cap no deixa de donar voltes. Es parla d'amenaques de responsabilitats econòmiques i penals, ens pinten aquest senyor com un destructor que cal castigar. El dia 9 de juny surt a la primera pàgina d'algun diari "Girona revive el chapoté". Apa! A veure qui la diu més grossa. Els mitjans de comunicació m'avergonyeixen. S'han plantejat el perjudici moral que poden provocar amb els seus titulars? O és que al juny falten notícies per cridar l'atenció?

LLOGUER D'APARTAMENTS,
LOCALS COMERCIALS I
PLACES DE PÀRQUING

Carrer Catalunya, 15
Apartat de Correus, 48

Telèfon: 972 74 02 64
17867 CAMPRODON

BATILLE

PROMOCIÓ I VENDA D'HABITATGES

Jo em pregunto: Es mereix el mateix tracte un conductor que mata una persona perquè condueix begut a velocitat excessiva, o aquell a qui se li espatllen els frens i no pot evitar la desgràcia? En aquest cas, si hi ha algun culpable és la mancança d'inspeccions per detectar anomalies tècniques, que jo, pobra ignorant, no sé de qui són competència. Però segur que hi ha algun estament que cobra per aquesta feina que no s'ha fet, i puc assegurar que en cas de descobrir-se, el gerent de La Confianza ho hagués arreglat immediatament.

En Joan Vila és un gran empresari. Premiat, ecològic, solidari, respectuós, amant i orgullós de la seva empresa i de la seva feina.

A Camprodon està fent una gran tasca. Jo sempre havia esperat veure el seu nom als diaris, però a fi de bé. On són els mitjans de comunicació quan neteja, marca, medeix, fotografia, escriu i promociona les nostres muntanyes i valls perquè tothom pugui gaudir-ne amb respecte a la natura? Va mostrar la seva solidaritat amb Galícia quan hi va haver el cas del Prestige, ironies del destí. És impensable comparar les negligències polítiques d'aquell desastre amb un accident en una empresa modèlica.

Sigui com sigui, quan una bona persona té un accident, que per cert no crec que pugui oblidar-lo, no mereix un tracte de delinqüent, sinó comprensió i ajuda moral per a remuntar i seguir endavant.

Joan: per a la nostra família ets una persona entranyable. T'hem tingut a prop en moments molt dolorosos, i ara patim amb tu. Mai no t'enfonsis, segueix amb la teva empena i els teus ideals.

I si els jutges i els polítics no són capaços de fer justícia, jo deixaré de votar-los per sempre.

Ma Rosa Vicente

En Joan Vila

Sóc en Joan Mora, un empresari informàtic apassionat per la natura i company de moltes marxas pel País acompanyant en Joan Vila estassant, marcant, mesurant... i en definitiva, estimant el nostre entorn natural. Em decideixo a escriure perquè no puc més. Perquè ho he de dir, em surt de dintre. I tant que em sento malament pel mal que pugui rebre el riu, imagineu-vos, si vaig a muntanya amb una bossa i m'atipo de recollir llaunes, bosses de plàstic, paper d'alumini, etc., com no estaré trist i enrabiad en veure com un accident malmet més o menys una part del Fluvià.

Ara bé, conec en Joan Vila, sé que és un home treballador i honest.

Tenaç com pocs, estic segur que ha fet, fa i farà tot el possible per minimitzar l'impacte i evitar que torni a passar quelcom semblant.

Em puc imaginar com estarà patint i fent-se responsable de la situació.

Me'l puc imaginar regirant el món cercant solucions. Us puc ben dir que d'imaginació i empena no n'hi manca, no és senzill seguir-lo, és un enginyer brillant que dedica tot el seu temps lliure a netejar camins de bosc i muntanya, a marcar-los perquè altres gaudim de la natura sense perdre'ns. Hi ha poca gent que porti tan lluny com ell l'amor per la natura. A tots, us dic que no patiu, que jo crec en ell.

Si poguéssiu estar segur que tots els problemes ecològics tindran un tractament com aquest, ho signaria ara mateix. Estic segur que està fent molt més del que és humanament exigible i que, fins i tot, després

Club Tennis Camprodon

Squash, Curssets de Tennis

Bac de Sant Pere, s/n.
Tel. i Fax: 972 74 08 12

17867 CAMPRODON
(Girona)

que tot això hagi passat, se'l podrà veure pel riu, tenint-ne cura per sempre.

Company Fluvià, potser avui, la fatalitat -que no en Joan- t'ha causat una ferida. Ara bé, pots estar segur que en Vila no t'abandonarà mai. Penseu que som, també, molts els que voluntàriament voldríem ser al riu fent net, ajudant a la natura però també ajudant en Joan. No ho dubteu.

Joan Mora i Bosch

plantes depuradores no funcionen prou bé? Que pugin al meu poble i potser en trobaran algun exemple.

Només demano que en analitzar el cas de la Paperera de Beuda es tingui sentit comú i dos dits de front. No ens deixem enlluernar per la moda dels desastres ecològics. Que ni és or tot el que brilla, ni és txapapote tot el que és negre, i no cal ser enginyer per a demostrar-ho.

Antoni Suriñach Solà

Contaminació accidental

Deixant de banda la coneixença del gerent de la indústria que va tenir l'accident amb el fuel, ja que se'm fa molt difícil de creure que hi hagi negligència per part seva, jo em pregunto, després de veure segons quines opinions expressades pels mitjans i per algun responsable de càrrecs oficials:

Simplement per motius econòmics, algú pot creure que una indústria llençi 25.000 litres de fuel al riu perquè li surt rentable, en lloc de fer-lo servir de combustible?

Si el vessament fos d'un producte de deixalles es podria dubtar, però no pas quan es tracta de matèria prima necessària, a més de cara, per a la fàbrica.

Visc a la vora d'un riu, i sempre he vist llençar-hi porqueries, però mai coses útils. Tremolo pensant que si una riuada em rebenta la claveguera per mala sort, hauré de justificar el desastre que les meves aigües brutes provoquin a les truites de sota. L'ACA es posa molt nerviosa amb el fuel, i té raó! Però: quantes

CARTA DE LA PITI:

Sóc la dona d'en Joan Vila Simon, l'empresari que ha estat dimonitzat a causa de l'accident de vessament de fuel al riu Fluvià que ha causat la seva empresa.

Ara no pretenc defensar-lo, perquè no crec que em toqui a mi fer-ho ni seria prou objectiva.

Només vull deixar constància del meu més profund rebuig a com han tractat el fet alguns mitjans de comunicació, polítics i funcionaris que en les seves declaracions han anat a humiliar més que a preocupar-se d'analitzar l'accident amb el respecte i la rigorositat que es mereix.

Se'm fa molt difícil explicar al meu fill de vuit anys valors com la solidaritat, la justícia, l'altruisme o la tolerància, que semblen estar tan de moda, sabent el que ha patit pel que li ha passat al seu pare, sense entendre ben bé el per què. Ja que si d'alguna cosa el podem acusar és de ser un tossut que lluita incansablement per tot allò que estima. També voldria donar les gràcies a totes les persones que ens heu fet arribar el vostre suport en aquests moments difícils que ens ha tocat viure.

Montserrat Garcia i Peitivi

FARMÀCIA M. PUJOL SURIÑACH

CENTRE D'ESPECÍFICS • DERMO-FARMÀCIA
FÓRMULES MAGISTRALS • ORTOPÈDIA
HERBORISTERIA

VALÈNCIA, 24

TEL. 972 74 03 92 • CAMPRODON

Sisa a Camprodon

La cosa és que ja fa uns quants anys que els mestres de l'escola Dr. Robert, en una iniciativa molt lloable i positiva, treballen cada curs, amb els alumnes, el coneixement d'un artista plàstic i d'un músic. No varen tenir cap dubte, aquest curs passat, a escollir com a artista a Salvador Dalí, i és clar, van pensar que el músic hauria de tenir algunes connotacions similars. D'aquesta tria va sorgir el nom de Jaume Sisa.

Cap a finals de curs fan la cloenda d'aquests treballs. Enguany van poder gaudir de la col·laboració de Joan Amils (piano) i els Vila Brothers (Xesco, cantant, i en Jaume clonant perfectament a Salvador Dalí). També es va comptar amb la presència d'un familiar col·laborador de Dalí i de la participació de Jaume Sisa.

El músic s'havia compromès a ser a dos quarts de quatre a l'escola per participar a la festa. A les tres tocadetes arribava a Camprodon, marejat com una sopa i sense dinar. Encara no recuperat del tot enfilava el camí cap a l'escola, carregat de dubtes. Es produeix un dels millors moments del dia: el xoc, la sorpresa entre els nens i en Sisa, i entre en Sisa i els nens. Per als nens la curiositat per saber com era, què hi havia de realitat, a qui s'assemblava de veritat aquell personatge que havien treballat durant

Jaume Sisa • Camprodon • Jaume Sisa • Camprodon

el curs. Per l'altre costat, en Sisa, protegit amb unes ulleres negres, i, oh! benvinguts passeu, passeu, els nens van arribant i van omplint el menjador, de mirades i mestres. Un centenar llarg de nens comencen a bombardejar preguntes en Sisa (ell segur que veu milers i milers de nens) i cada pregunta més difícil: -quina és la cançó que més t'agrada... -com es fa una cançó..., -quina és la segona cançó que més t'agrada..., -quina va ser la primera cançó que vares fer... Moltes d'aquestes preguntes varen tenir resposta en el concert de la nit.

Després la veu d'en Xesco Vila, el piano de Joan Amils i les veus dels milers i milers de nens entonant el "Qualsevol nit pot sortir el sol", van donar pas a un refrigeri dels mestres amb en Jaume Sisa. Moments d'alt contingut filosòfic que entre queixalades de fuet i glopets de cava varen debatre sobre el concepte de mestretita. Els va dir que l'acte amb els nens li semblava un homenatge, i que els homenatges es fan quan ets mort.

Al vespre, concert al Casal, amb una barreja de nens, pares, professors i altres espectadors, ens va presentar l'espectacle "*Ensisat*". Ell i la seva guitarra van fer el que li agrada, cantar i recitar, des de cançons de Machín, Battiato, Emili Vendrell, Pau Riba, de seves, Dylan, Juanito Valde-rrama, a textos de Borges, Leopardi, Francesc Pujols, Salvat-Papasseit, ...

Professionalment era la tercera vegada que Sisa actuava a Camprodon. La primera, va ser l'any 1975, en plena tardor i el dictador feixista Franco agonitzant al llit. En aquella ocasió acabava de sortir al mercat el seu treball "Galeta galàctica", i la segona, fa més o menys tres estius, juntament amb en Pau Riba, recitant poemes al monestir. La tercera, aquesta, en què ens vam deixar enSISAr.

A l'escola els ha quedat un pòster on hi posa: "Per als boletaires galàctics de Camprodon."

Joan Anglada

23è aniversari de la Penya Barcelonista Camprodon i comarca

Acompanyats d'una delegació del F.C. Barcelona i de periodistes del diari Sport, els socis de la Penya Barcelonista de Camprodon i comarca van celebrar el 23è aniversari de la seva fundació.

Els actes de commemoració de l'efemèride van consistir en una xerrada al local social de la Casa de Cultura "la Cooperativa", un vi d'honor al Casal Camprodoní i un dinar de germanor a Tegurà.

II Campionat de Golf a Camprodon de la junta de les comarques gironines de AECC

Per segon any consecutiu, es va dur a terme el campionat de golf en benefici de l'Associació Espanyola de lluita Contra el Càncer de les comarques gironines. En aquest esdeveniment esportiu cada any hi participen més persones que d'aquesta manera mostren la seva solidaritat envers aquesta entitat. En total, van inscriure's 52 golfistes i es van recaptar 1.680 euros.

La classificació va quedar d'aquesta manera:

1er. Handicap Inferior: Sr. Albert Palomeras Morè

1er. Handicap Superior: Sr. Joan Fernández Martínez

1er. Scratch: Sr. Rafael de Ribot Torrella

Els premis del campionat, i els diferents tasts que van haver-hi, van ser a càrrec d'institucions i empreses col·laboradores.

A més, la delegació de l'AECC de Camprodon afegeix 1.714 euros més a l'import anterior, procedent de la campanya de la bandereta que es va dur a terme el passat 1 d'agost.

Adéu a la "tieta" Carme Surinyach

A punt de fer 102 anys ens va deixar Carme Surinyach, la "tieta Carme", que va morir el passat 2 d'abril. Botiguera de tota la vida del carrer València de Camprodon, primer de queviures, i més tard d'objectes de regal.

C/ Catalunya, 13
17867 CAMPRODON

**Restaurant
LA MURALLA**

Tel. 972 74 09 00

Especialitats en peix

Fàbrica de mobles

Martí Magret

Crta. Sant Joan, 21
Telèfons: 972 74 01 81 i 972 74 01 48

17867 CAMPRODON
(Girona)

Renovació de juntes

Aquest 2004 s'han renovat els càrrecs de diferents juntes socials, culturals i esportives del nostre municipi i que detallem a continuació:

ASSOCIACIÓ DE COMERÇ I TURISME:

President: Sr. Miquel Surribes i Charles
 Vice-president: Sr. Roger Costejà i Casadesús
 Vice-presidenta: Sra. Maria Collboni i Pastoret
 Tresorera: Sra. Montserrat Anglada i Cabanach
 Comptable: Sr. Lluís Bassaganya i Sánchez
 Vocals: Sra. Carme Serra, Sra. Paquita Campos, Sra. Lluïsa Puixeu, Sra. Maria Gatiús, Sra. Ester Vila i Sra. Meritxell Puigvert.

CASAL CAMPRONONÍ:

Presidenta: Sra. Marta Sala Basagaña
 Sots-president: Sr. Albert Reynè Palahí
 Secretària: Sra. Olga Uehara Costa
 Sots-secretari i adjunt a cinema: Sr. Josep Roca Montfort
 Tresorer: Sr. Fernando Gamell Recasens
 Vocals: Obres i manteniment: Sr. Miquel Bertran Bertranpetit
 Cinema: Sr. Josep Ma Reixach Sau, Sra. Josefina Serra Suñer
 Cultura i Teatre: Sra. Agustina Pagès Sala
 Altres: Sr. Francisco Cifuentes Vicente

SKI CLUB CAMPRONON:

President: Sr. Joan Garcia i Roger
 Sots-president Ski: Sr. Francesc Roca i Coma
 Sots-president Muntanya: Sr. Joan Juncà i Barceló
 Sots-president BTT: Sr. German Bueso i Ramirez
 Tresorer: Sr. Domingo Pairó i Morera
 Secretari: Sr. Antoni Piella
 Assessor tècnic: Sr. Jordi Pujol i Planella
 Vocals: Sr. Joan Corbella i Planella, Sr. Xavier Solà i Planella, Sr. Josep Ma Guell i Rous, Sr. Robert Pell, Sr. Jaume Soler i Martínez, Sr. Albert Serra i Mingorance, Sr. Josep Ma Pujol i Planella.

Casa Nostra, la revista de l'Hospital geriàtric municipal de Camprodon

Ha nascut un nou mitjà de comunicació entre la residència geriàtrica municipal de Camprodon i els seus avis interns. Amb el nom de Casa Nostra, s'edita un butlletí que recull un resum sobre les activitats que s'han dut a terme dins i fora del centre, les activitats programades, un apartat sobre tradicions, una entrevista a un resident del centre i una recepta elaborada per les mateixes cuineres. Amb això es vol crear una nova eina d'informació i entreteniment adreçada als residents.

Festa Country a Beget

El grup del "Casinet" de Vilassar de Dalt, va organitzar una festa Country a Beget en la que hi van participar més d'una trentena de persones i en la que es va poder veure una excel·lent exhibició d'aquest ball que està tan de moda.

Des de l'Associació de veïns "Divina Majestat" es va agrair públicament a l'entitat el "Casinet", l'organització desinteressada d'aquesta festa.

La Zer de la Vall del Ter edita un CD pel projecte Comenius

Coincidint amb la festa de la diada cultural de la Zer de la Vall del Ter, celebrada a Vilallonga de Ter, es va presentar un CD de cançons tradicionals gravat per les escoles rurals de les Zers Requesens i Vall del Ter.

Aquest CD s'emmarca dins el projecte Comenius, que si bé es adreçat a mestres, s'ha fet extensiu als alumnes. El compacte recull 12 cançons gravades en quatre idiomes, català, francès, occità i finès, i que els alumnes de cada escola han gravat en la seva llengua per fer-ne un repertori comú.

Els mestres d'aquestes dues Zers gironines, juntament amb els mestres de les escoles rurals Thiezac (França), Giou de Mamou (França) i l'escola d'Oravasaari (Finlàndia), van decidir l'any passat implicar als alumnes en el projecte Comenius. Fruit d'aquesta col·laboració n'han sorgit diferents trobades d'alumnes, comunicació per e-mail i diferents projectes conjunts, com l'edició d'aquest Cd.

La Zer Vall del Ter junt amb la Zer Requesens de l'Alt Empordà, l'escola de Thiézac de França, l'escola d'Oravasaari de Finlàndia i l'escola de Valeni de Romania, participen en el projecte europeu Comenius "La petita gran escola europea".

Es tracta d'un treball d'anàlisi i de debat de les diferents organitzacions, metodologies didàctiques, maneres de treballar de cada país i també d'intercanvi i col·laboració per tal de millorar conjuntament la nostra tasca docent.

En el marc d'aquest projecte, dos professors de la Zer Vall del Ter i dos de la Zer Requesens van viatjar durant el mes de maig (del 12 al 16) a Romania.

Dia de l'art al CEIP Dr. Robert de Camprodon

El passat divendres dia 28 de maig, Jaume Sisa va ser el gran protagonista del dia de l'art que es va celebrar a l'escola pública doctor Robert de Camprodon.

Com és habitual, aquest centre educatiu culmina amb una jornada festiva el treball artístic realitzat pels alumnes sobre dos personatges, un de plàstic i un de musical, aquest any, Salvador Dalí i Jaume Sisa.

La jornada va permetre als alumnes gaudir de diverses xerrades sobre els dos personatges, audicions musicals de temes de Jaume Sisa interpretats pel pianista Joan Amils i amb la veu de Francesc Vila, cantant d'Entregirats i exalumne del centre. També es va poder parlar amb els personatges protagonistes del treball escolar, un fet insòlit i alhora inesperat en el cas de

Dalí, que va ser possible gràcies a la màgia de la caracterització i la interpretació de Jaume Vila, actor local i exalumne de l'escola. A la tarda, Jaume Sisa va poder respondre i sorprendre's de les espontànies i divertides preguntes que els nens de tots els cursos van fer-li com a colofó i fi de festa de la jornada educativa.

Al vespre, pares i nens van poder gaudir d'un concert organitzat pel centre i l'Ajuntament de Camprodon. Jaume Sisa ens va oferir, al Casal Camprodoní, el seu darrer espectacle "EnSISA't". Un repertori de poemes, cançons pròpies i d'altres autors, on es va poder veure en directe la màgia de l'home galàctic. Aquest any el treball artístic dels alumnes de l'escola pública doctor Robert de Camprodon s'ha basat en el surrealisme.

Travessa a Núria de l'Eixam

Més d'un centenar de persones van participar a la travessa a Núria, organitzada per l'Eixam. La sortida va ser a 2/4 de 7h. del matí a la plaça Santa Maria de Camprodon i en direcció a l'estació d'esquí Vallter 2000, a Setcases, per iniciar la caminada.

Es va arribar a Núria a l'hora de dinar i, un cop fet l'àpat i havent gaudit dels impressionants paisatges, es va fer el descens amb cremallera. Un cop a Queralbs es va tornar a Camprodon amb autocar.

El bon temps va acompanyar aquesta sortida en què hi van participar 37 nens.

Aplec de Sant Valentí de Salarsa

Unes dues-centes persones van trobar-se en el meravellós paratge de l'església de Salarsa per celebrar el tradicional aplec de Sant Valentí de Salarsa i sisena trobada de cavalls.

La festa va començar a les 12 del migdia amb la celebració, a l'aire lliure, d'una pregària i benedicció de cavalls. L'arribada a aquest indret podia fer-se amb cotxe o bé amb cavall. Prop de 25 genets van fer-ho a cavall i després van obsequiar als més petits amb una muntada per voltar l'església.

Una audició de sardanes per anar fent gana i un dinar popular a base d'arròs i pollastre van amenitzar una jornada que va acabar entrada la tarda amb sardanes a càrrec de la cobla de Torelló.

Els bombers de Camprodon i els de Prats de Molló proven la seguretat de Mont Ôz'Arbres

Els bombers de Camprodon i els seus homòlegs del parc de Prats de Molló-La Presta, van trobar-se a les instal·lacions del parc de lleure de Mont Ôz'Arbres (Prats de Molló) per realitzar un exercici comú per verificar la seguretat de les instal·lacions d'aquest parc. Aquest espai de lleure familiar i d'esports d'aventura, obre les seves portes des de la primavera fins la tardor. Els seus responsables van convidar als membres del dos cossos de seguretat per provar l'equipament i alhora passar una jornada de germanor, tal i com mostra la fotografia.

Festa major de Camprodon "SP 04", Sant Patllari 2004

Amb el títol "SP 04", es va repartir als vilatans el programa de la festa, una agenda que recorda dia a dia les activitats programades a un any vista.

La celebració de Sant Patllari 04, que va durar set dies, va comptar amb moltes i variades activitats i amb el pregó del nostre company Oriol Molas. I com que una imatge val més que mil paraules, en lloc d'enumerar les activitats que van fer-se us oferim un reportatge gràfic d'alguns dels actes.

FUSTERIA

Barbonell, s.l.

Carrer del Mur, 7 - Tel. i Fax 972 74 08 34 - 17867 CAMPRODON (Girona)

Les escoles celebren Sant Jordi

Jornada cultural i festiva als centres d'educació primària i secundària de Camprodon per celebrar la diada de Sant Jordi.

El CEIP Dr. Robert de Camprodon va programar un matí musical amb cantada de cançons i ballada de sardanes i també va haver-hi la segona mostra del llibre recomanat, on alumnes del centre van proposar llibres per llegir als seu companys. A la tarda es va fer una escenificació de la figura de Sant Jordi, al Casal, a càrrec dels més petits del centre i es van inaugurar els jocs florals en què es van premiar els millors

treballs de narració o poesia confeccionats pels alumnes del centre.

Per altra banda, la SES Vila Riera va presentar i posar a la venda un CD amb vuit cançons escrites i musicades pels alumnes del centre. Un treball que s'emmarca dins del projecte d'inter-culturalitat de l'institut. El CD, titulat "Units retornarem els colors al món", val 4 euros. Durant tota la jornada es van realitzar diferents activitats, a banda de la presentació del compacte, com ara la xerrada al Casal Camprodoní i un concurs de pastissos.

El Raid "Totale Centrale de Paris" va arrencar a Camprodon

Prop de 200 corredors van prendre la sortida del Raid Totale Centrale de Paris a la nostra Vila. Aquesta és la primera vegada que aquesta competició internacional, nascuda a París, passa per terres catalanes.

La presentació d'aquest esdeveniment esportiu va fer-se al càmping Vall de Camprodon en el decurs d'un sopar en el que es va poder degustar un menú molt equilibrat, i on es van tastar embotits i galetes de Camprodon oferts per la corporació municipal, amfitrió d'honor d'aquesta edició.

Les proves d'aquest Raid, plenament consolidat a l'estat francès, es realitzen per equips de 4 participants, amb membres dels dos sexes, i tenen una durada de cinc dies.

Cal Xec®

Isaac Albéniz, 1
Tel. 972 74 00 84

EL REBOST DEL PIRINEU CATALÀ

17867 CAMPRODON
(Girona)

S'està constituint la Plataforma Comarca Vall de Camprodon

A la sala d'actes de l'Ajuntament de Camprodon es va constituir la primera peça de les sis que han de configurar la junta de la Plataforma Comarca Vall de Camprodon. L'acte va consistir en una xerrada i en intercanvis d'impressions entre els assistents.

Es van escollir tres representants de Camprodon i de moment ja s'ha fet el mateix a Setcases i a Molló.

Passat l'agost es visitarà Llanars, Sant Pau de Segúries i Vilallonga de Ter per aconseguir una plataforma plural i on hi siguin representades totes les veus dels sis municipis que formen la Vall.

Més d'una cinquantena de nens al Casal d'estiu

El Casal d'estiu de Camprodon s'ha convertit, a mesura que passen els anys, en una oferta molt ben consolidada. Prova d'això són els més de 50 nens i nenes que, des del primer de juliol, gaudeixen de les seves activitats. Tallers, sortides, jocs, esports i moltes més activitats realitzades per set monitors.

El Casal, que funciona durant els mesos d'estiu de dilluns a divendres de 9 del matí a les 7 de la tarda, ofereix també servei de menjador. Aquest Casal, dirigit per monitors titulats, està organitzat per la regidoria de Cultura de l'Ajuntament de Camprodon.

Per segon any consecutiu s'han fet colònies, en aquesta ocasió a Les Preses, i que han durat tres dies.

EL FORN

C/ Josep Duñach «En Felixa», 9
Telèfons: 972 74 12 30
972 74 12 31
17867 BEGET
(Girona)

BAR - RESTAURANT • CUINA CASOLANA

Habitacions amb bany, TV i calefacció

**Jardí
Piscina
Pàrquing**

**HOTEL
MARISTANY
RESTAURANT**

*** * ***

Avinguda Maristany, 20
17867 CAMPRODON
Tel. 972 13 00 78
Fax 972 74 07 78

3era. Fira de caça i pesca

El passat 6 de juny, es va fer a Camprodon la tercera Fira de caça i pesca. El nombrós públic va poder visitar una mostra on no va faltar-hi exposició d'armes, gossos, complements de caça i pesca, vehicles tot terreny i remolcs.

Paral·lelament, va fer-se una tirada general de tir al Camp de Tir de Llanars, amb sèries de 20 plats i premis i obsequis per a tothom.

L'entrada al recinte costava un euro i s'inclouïa un tast de senglar, elaborat pels diferents restaurants de la vila.

XV aniversari de la Coral Brins

Aquest any es compleix el quinzè aniversari de la creació de la Coral Brins de Camprodon. Un aniversari que s'ha anat i s'anirà celebrant amb diferents actes.

Al monestir de Sant Pere de Camprodon es va fer un concert per festejar aquesta efemèride. Dividit en dues parts, i amb la col·laboració d'altres corals infantils, ens van oferir el seu repertori, a més d'una cantada conjunta.

L'acte va comptar amb el suport de la Diputació de Girona, la parròquia de Santa Maria, l'Ajuntament de Camprodon, Titelles Marduix i la Coral Camprodon.

Festa Major de Rocabruna

Rocabruna va celebrar la Festa Major en honor del seu patró, Sant Feliu. Els actes començaven dissabte amb una gimcana pel jovent a Can Simonet Alt. A la tarda, campionat d'escacs i de ping-pong i ball de Festa a l'estudi amb el duo Jubi. Al diumenge van haver-hi dos actes per cloure aquesta celebració, una missa i sardanes amb la principal de Banyoles.

Fira del dibuix i l'artesanía i concursos de flors

Com és habitual, el primer cap de setmana del mes d'agost, la pintura i les flors van ser presents i protagonistes a la zona del monestir de Sant Pere de Camprodon.

A la XXVa edició del Concurs de flors i plantes, hi van participar persones de totes les edats exposant rams, centres, flors seques i plantes per optar al premi. L'exposició va poder visitar-se durant tot el cap de setmana.

Durant tot el diumenge, la cita era amb l'art. La XXVa Fira del dibuix i l'artesanía omplia de visitants i curiosos la plaça Santa Maria de Camprodon en una jornada on es podia comprar pintura o artesanía a l'abast de tots els gustos i butxaques.

C/ Catalunya, 15
Tel. 972 13 02 84

L'ESPÍGOL
FLORISTERIA

17867 CAMPRODON
(Girona)

"la Caixa"
CAIXA D'ESTALVIS I PENSIONS
DE BARCELONA

El Festival Isaac Albéniz de Camprodon guardona, amb una medalla, Alcía de Larrocha i Rosa Torres-Pardo

Dins del cicle de concerts de la XIXena. edició del Festival de Música Isaac Albéniz de Camprodon, el dissabte 14 d'agost es van lliurar les primeres medalles que, amb el nom del mateix compositor nascut a Camprodon, serveixen per guardonar els intèrprets que toquin la Suite Iberia.

La medalla honorífica va ser per Alcía de Larrocha, pianista, que va actuar en el primer Festival de Camprodon l'any 85, interpretant obres d'Albéniz. En reconeixement a la seva professió, i com a ambaixadora de la música d'aquest cèlebre compositor, va rebre aquest guardó de mans del nét d'Albéniz, Alfonso Alzamora.

La primera medalla va ser per Rosa Torres-Pardo, la pianista que en el decurs de la nit va tocar els quatre quaderns de la Suite Iberia. Torres-Pardo va rebre el guardó de mans de la consellera de Salut del govern de la Generalitat de Catalunya, honorable Marina Geli.

La prestigiosa pianista va aprofitar el concert per enregistrar un disc que, juntament amb altres temes tocats directament des del piano d'Albéniz, sortiran ben aviat al mercat sota el segell discogràfic Deutsche Grammophon.

Excavacions, Obres i Venda d'àrids

Josep Colomer

Plaça La Fia, 3
Tels. 972 74 05 00
608 16 48 02
17867 CAMPRODON

III Curs Internacional de Música Isaac Albéniz

Una seixantena d'alumnes es van inscriure a la tercera edició del Curs Internacional Isaac Albéniz de Camprodon. Novament l'instrument estrella d'aquesta edició va ser el xel·lo, tot i que aquest any també es va notar un gran creixement en les classes de cant.

La procedència dels alumnes va ser molt variada. S'ha notat, però, un creixement d'alumnes vinguts d'arreu de l'Estat espanyol, en detriment dels de procedència europea, que van baixar un 20%. Tot i que matemàticament les xifres expressen un descens en el nombre d'inscrits al Curs, que l'any anterior va arribar a la centena, realment aquest descens no s'ha produït en haver-se creat un producte nou per als alumnes de grau elemental, les Colònies Musicals petit Albéniz. Així doncs, sumant els alumnes del Curs i els alumnes de les primeres Colònies Musicals petit Albéniz, el nombre d'inscrits es manté en un centenar.

1.800 euros per a un projecte nutricional a l'Àfrica

La venda de 903 espelmes en la processó dels Sants Misteris de Camprodon va servir per recollir 1806 euros per invertir a l'Àfrica. Aquest any, i per primera vegada, es van muntar dues parades, una instal·lada als Quatre cantons i l'altra a la plaça Santa Maria de Camprodon, on es venien espelmes per il·luminar la processó de divendres sant. Els beneficis d'aquesta iniciativa, proposada per Mans unides, recolzada per Càritas i organitzada per la Comissió de Solidaritat local, s'han destinat a un projecte de nutrició que du a terme Mans unides a Busdongo, a l'Àfrica. La bona acollida d'aquesta experiència ha propiciat que es vulgui repetir l'any vinent.

Exposició sobre els inicis de l'esquí a les Valls de Ribes i Camprodon

La Casa de cultura "la Cooperativa" de Camprodon va acollir l'exposició fotogràfica "Els inicis de l'esquí a les Valls de Ribes i Camprodon 1907-1930".

Una mostra de fotografies en blanc i negre en les que es poden veure diferents imatges d'esquí de l'època.

Imatges de proves esportives, cartells de l'artista Morell anunciant aquests esdeveniments, o simplement fotografies de gent gaudint de la pràctica d'aquest esport en solitari o amb amics.

A més, i gràcies a la col·laboració de l'Ski Club Camprodon i de particulars, es va poder exposar material i peces de l'època.

A l'acte hi eren presents els alcaldes de Camprodon i de Ribes, el president del Centre Excursionista de Catalunya, Enric Nosàs, i l'historiador local Manel Pujol.

Els inicis de l'esquí a les valls de Ribes i Camprodon 1907-1930

Teatre al carrer

Bon temps per a celebrar la primera edició de la mostra de teatre amateur al carrer "L'escenari", que es va fer els dies 17 i 18 de juliol a Camprodon. Una mostra en la que hi van participar diferents actors i formacions de teatre amateur del Ripollès i d'altres indrets de la demarcació de Girona.

Aquesta proposta, engegada per la formació camprodonina de teatre Ful, va tenir molt bona acceptació. Des de dissabte a la tarda i fins diumenge al migdia, hi van haver diferents actuacions en places i carrers de Camprodon en les que no hi va faltar un sopar, el dissabte, i un dinar, el diumenge. De cara a futures edicions de la mostra es preveuen sessions de teatre a la tarda i sopars al vespre. La mostra es va acabar amb una actuació a la plaça Espanya del grup de pop-rock català Entregirats que va reunir un alt nombre de públic.

Experiència camprodonina amb el poble saharauí

Ariadna Romans Sala, una camprodonina de 25 anys i diplomada en educació social, va protagonitzar un viatge als campaments saharauis. Acompanyada per una amiga, l'Anna Vera, van portar ajuda humanitària i van poder conèixer de més a prop la realitat del poble saharauí. L'Ariadna forma part, des de fa temps, de la comissió de solidaritat de l'Ajuntament de Camprodon. En aquest viatge ha pogut comprovar in situ, els valors d'una gent "que donen el poc que tenen i viuen en una terra que no és la seva".

C/ València, 11
17867 CAMPRODON
(Girona)

CAN FRANÇA
ARTICLES DE PELL

Telèfons
Botiga: 972 13 00 01
Particular: 972 74 00 12

Plaça Dr. Robert, 10
Tel. (972) 74 02 67

17867 CAMPRODON

ELECTRICITAT
COLLONI
ELECTRODOMÈSTICS
50 ANYS AL VOSTRE SERVEI !

Una múrgula espectacular

Aquest exemplar de múrgula va pesar cinc-cents grams. La va trobar la boletaire camprodonina Eli Muni als boscos de Vilallonga de Ter. Aquesta espècie, molt apreciada culinàriament, és de difícil localització perquè mai no neix al mateix lloc. Aquest fet la converteix en un bolet molt apreciat. La múrgula és un bolet que neix a la primavera, però les condicions meteorològiques d'aquest any, acompanyades de baixes temperatures i fortes glaçades, n'han perjudicat la seva aparició.

Imatge de Sant Gil

Margarita Solà i Sagué ha donat una imatge de Sant Gil que ha sigut col·locada a la capelleta que, en honor

del sant, hi ha a la plaça Sant Gil, a la pujada del Pont Romà. Aquesta imatge havia estat malmesa fa uns anys a causa d'una bretolada. Amb aquesta donació s'ha pogut recuperar el sentit i la història d'aquesta imatge i el lloc on s'ubica.

Curs de formació per a bombers a Camprodon

La Vall de Camprodon va ser l'escenari escollit per la secció gironina del grup G.R.A.E. del cos de bombers de la Generalitat de Catalunya per realitzar el primer curs de rescat de muntanya.

El curs, que va durar 10 dies, constava de diferents activitats, com ara el rescat artificial, en roca, amb torns i lliteres, i tirolines. Amb la realització d'aquesta activitat, que compta amb el vist-i-plau del Departament d'Interior del Govern català, es va obtenir un títol reconegut pel ministeri d'Interior francès.

La situació geogràfica de la Vall de Camprodon i les bones relacions amb professionals de l'altre costat queden ben paleses amb aquesta nova prova de realització d'activitats conjuntes.

Cinc camprodonins al Nepal amb BTT

Cinc joves camprodonins, Jaume Vila, Joan Uehara, German Bueso, Jordi Pastoret i Juan Ramon Garcia van marxar el mes d'agost per recórrer el Nepal amb BTT. Quan tornin d'aquesta insòlita i alhora ferma experiència esportiva, comentarem els detalls del viatge.

Tel. i Fax:
972 13 00 09

Immobiliària

Vall de Camprodon

Passeig de la Muralla, 1

CAMPRODON

API 120

Lupita Paneque, pubilla de Camprodon

Camprodon té nova pubilla des del passat 21 de juny. La jove camprodonina, Lupita, serà l'encarregada de representar el nostre municipi en diversos actes lúdics i culturals que es duran a terme al llarg del seu any de pubillatge. Com es pot veure, la noia es una estoneta guapa, felicitats!!!

Un estiu actiu

Novament les imatges parlaran per elles mateixes en un estiu ple d'activitats i cultura a la nostra Vila.

Cursa de Natació a la piscina municipal.

Els dijous de la mainada.

Els jocs olímpics d'Atenes es viuen a Camprodon.

Els nens del Casal d'Estiu.

Músics sense solfa.

Les paradetes del carrer València.

El Casal va de colònies a la Garrotxa.

Havaneres sota el Pont.

Bons resultats d'esquí de muntanya del Nabes Team

A la Vall de Camprodon hi ha set esportistes que han obtingut un bon resultat en les diferents proves d'esquí de muntanya en les que han participat. Tina Bes (equip senior), Marc Solà i Pastoret i Jaume Guàrdia i Cros (equip júnior) han obtingut bons resultats en proves oficials estatals i internacionals (ISMC). Carles Hortet Grau ha estat a la selecció catalana i ha corregut òpens internacionals a casa i a l'Estat espanyol. Roger Angües Solans, Jordi Solà Pastoret i Jaume Vila Corbella, han corregut com a independents en proves a nivell estatal. Amb això tornem a constatar el bon estat de salut esportiva del nostre municipi i dels nostres representants que porten el nom d'aquesta Vila fronteres enllà.

Cronoescalada amb BTT a S. Antoni

L'entitat camprodonina Ski Club va organitzar al mes d'agost una cronoescalada a Sant Antoni amb BTT. A la prova van participar-hi una quarantena d'esportistes de totes les edats. La classificació va quedar de la següent manera:

Categoria de menys de 14 anys:

1r. Isaac Fernández amb un temps de 35 minuts i 52 segons.

Categoria de 14 a 18 anys:

1r. Roger Català amb un temps de 17 minuts i 7 segons.

2n. David Sala amb un temps de 23 minuts i 1 segon.

3r. Josep Claret amb un temps de 23 minuts i 3 segons.

Categoria de 19 a 30 anys, femenina:

1a. Ariadna Romans amb un temps de 25 minuts i 3 segons.

Categoria de 19 a 30 anys, masculina:

1r. Xavi Manel·la amb un temps de 16 minuts i 6 segons.

2n. Marc Solernou amb un temps de 17 minuts i 24 segons.

3r. Pere Rovira amb un temps de 18 minuts i 10 segons.

Categoria de 31 a 40 anys, femenina:

1a. Teresa Costa amb un temps de 17 minuts i 41 segons.

Categoria 31 a 40 anys, masculina:

1r. Jordi Codony amb un temps de 16 minuts i 32 segons.

Categoria de més de 40 anys:

1r. Ignacio Fernández amb un temps de 22 minuts i 39 segons.

2n. Juan Luis Fernández amb un temps de 23 minuts i 58 segons.

3r. Carles Valls amb un temps de 24 minuts i 21 segons.

La classificació general va donar com a guanyadors absoluts a Xavi Manel·la i Teresa Costa.

Pau Navarro campiona d'Espanya de snowboard

La camprodonina Pau Navarro, va tornar a pujar al podi guanyant els campionats d'Espanya de snowboard en la modalitat de paral·lel gegant. Pau, que sempre ha obtingut bons resultats en aquest esport d'hivern, va aconseguir aquesta primera posició en el certamen celebrat a l'hivern a l'estació d'esquí de la Molina.

Bona temporada d'Anna Claret

Una altra camprodonina amb bons resultats en la temporada 2003-2004 d'esquí. Anna Claret, apassionada a aquest esport des que tenia tres anys, ha obtingut aquestes classificacions:

- 1a classificada a la lliga catalana d'esquicross
- 4a classificada a la lliga nacional Sabb crossmax sèries
- Subcampeona de Catalunya en esquicross.

I va obtenir aquests resultats en les quatre proves següents:

- Kamikaze a Vallter 2000 (1a)
- Porte Puymorens (1a)
- Campionats de Catalunya al Pas de la Casa. (2a)
- Lliga Sabb-Salomon crossmax al Pas de la Casa (3a)

Llesques i llesquetes
amb embotits
de la Vall de Camprodon

Plaça Dr. Robert, 12 • 17867 Camprodon

Tel. 972 13 01 12

Ploma Convidada

Ramon Prats i d'Alós-Moner

Ramon Prats i d'Alós-Moner és doctor en estudis asiàtics per la Universitat Oriental de Nàpols, on posteriorment va ser professor d'estudis tibetans durant 14 anys. El bienni 1998-99 va treballar a Nova York, sempre en l'àmbit tibetà, i tot seguit ha estat editor en cap d'una editorial nord-americana especialitzada en estudis budistes. L'any que ve donarà el curs sobre "Budisme" a la Universitat Pompeu Fabra. És autor de més de cinquanta publicacions.

Jo vinc a Camprodon des d'abans de néixer... De fet, la meua mare ja m'hi duia abans de donar-me a llum! I abans d'ella ja hi venien els meus avis i besavis. O sia que la meua família, els de "Cal Procurador", al carrer de Sant Roc, està estretament vinculada a Camprodon des de fa generacions. Potser és per això que m'identifico més amb Camprodon que amb la meua nativa Barcelona. Hom diu que un pertany a aquell lloc en el qual deixa el cor, i en aquest sentit sóc un camprodoní de cap a peus, com tota la meua família.

De petit, a banda de les llarguíssimes vacances estiuènques, que podien arribar a durar tres mesos i tot, també pujava a Camprodon, amb els pares i germanes, per Pasqua i, algun cop, pels voltants de Nadal. L'hivern, però, era l'època de l'any que menys se'ns veia per la Vall, donat que a casa s'hi patia un fred que glaçava els ossos i la llar de foc no era suficient per a entonar-nos.

A mitjan anys vuitanta, amb la meua esposa i fills, vàrem residir gairebé quatre anys a Camprodon. El Guntram anava al parvulari –l'Ingen era massa petit per fer-ho– i la Raffaella i jo ocupàvem els dies amb les nostres feines respectives, passejàvem amb els petits i el

gosset i anàvem estrenyent els llaços d'amistat amb alguns coneguts camprodonins. Aquella va ser una ocasió inigualable per a penetrar en la vida consuetudinària de la població, que efectivament té força poc a veure amb la dels mesos, festivitats i caps de setmana en què la Vila s'omple de forasters.

Amb els anys he donat moltes voltes pel món –Itàlia, Índia, Tibet, Xina, Estats Units, etc.– i he viscut pràcticament la meitat de la meua vida a l'estranger, per la qual cosa sovint m'ha tocat d'explicar d'on venia. És així que, a més d'esmentar la ciutat de Barcelona, he tingut sempre l'oportunitat de dir alguns mots sobre Camprodon, un poblet en forma d'i grega, crescut al voltant de dos rius que s'aparellen sota la protecció d'unes esplèndides muntanyes...

Això dels dos rius que conflueixen al bell mig del poble ha estat sempre de gran interès pels nostres amics d'alguns països asiàtics on aquest tipus d'indrets es consideren especialment significatius i carregats d'una energia especial. A l'Índia, per exemple, d'aquests llocs en diuen "sangam" i es consideren sagrats, per la qual cosa freqüentment s'hi erigeix un monument religiós.

Són força nombrosos els amics estrangers que hem portat amb nosaltres, o han vingut a veure'ns, a Camprodon (entre ells hi ha tibetans, xinesos, nepalesos, bhutanesos, indis, pakistanesos, americans, etc.), i tots n'han quedat enamorats, especialment els tibetans, alguns dels quals ens han dit que la natura d'aquest "sojorn d'eterna primavera" els recordava la regió més oriental del seu país de naixement.

Camprodon ha canviat molt –per a mí, massa– ens els darrers decennis, tant que ara hi ha molts punts de la Vila i els seus voltants amb els quals no m'identifico gaire. Però les muntanyes són les mateixes, els dos rius segueixen besant-se als peus del Pont Romà i els nostres amics ho són per sempre...

València, 2
17867 CAMPRODON

LLARS de CAMPRODON
PROMOCIONS IMMOBILIÀRIES

Tel. i Fax 972 74 10 94

Els últims terratrèmols

La primera quinzena de juny ha estat marcada per nous terratrèmols a la Serra de Cavallera. El primer i més important va ser el dia 1 de juny a les 7 de la tarda. La magnitud va ser de 3,5 graus a l'escala de Richter. A aquest en varen seguir un reguitzell de petits, rèpliques, en diuen, fins que el dia se'n va produir un altre de magnitud 3.

El fet és que de manera reiterada hi ha sovint terratrèmols en aquesta àrea. Abans d'aquesta sèrie recent, hi va haver un terratrèmol l'any 2003, al mes de febrer, amb una magnitud de 3,8 graus. Anteriorment, l'any 1988 hi va haver un terratrèmol de magnitud 4 i l'any 1984 un de magnitud 4,4.

Durant l'any 2003 hi va haver 43 terratrèmols a la

nostra zona. Els he col·locat en un plànol. El que es pot observar és que la majoria de sismes es troben en el mateix punt 42.30 N 2.23 E. Els altres es troben tots alineats en línies paral·leles, gairebé totes elles entre Pardines i dalt la carena, i entre el Taga i el Puig Estela. L'origen d'aquests terratrèmols està en el moviment que hi ha a la falla que hi ha a Pardines. Els moviments d'aquesta falla provoquen moviments en forma de sismes. El més gran es va produir l'any 1428, amb una magnitud superior a 6 graus, destruint una gran quantitat de cases. Altres moviments importants a la nostra àrea van ser el de l'any 1152 a Ripoll, el del 1427 a Olot i el del 1783 a Molló.

Joan Solà i Joan Vila

CLIMATOLOGIA 2004

	Sant Pau de Segúries (Est. Meteorològica INM Mun.)			Camprodon (Observatori Municipal)		
	Màx mes	Mín mes	Precipitació l/m ²	Màx mes	Mín mes	Precipitació l/m ²
Gener	15.4°	-6.2°	22,1	—	—	—
Febrer	18.5°	-9.2°	90,1	—	—	—
Març	18.5°	-9°	90,8	—	—	—
Abril	20.5°	-4.2°	178,5	—	—	—
Maig	23°	-1.1°	113,4	—	—	—
Juny	28.5°	5°	105,4	—	—	—
Juliol	30.5°	6.3°	85	—	—	—
Agost	30.5°	8.2°	44,1 (fins dia 30)	—	—	—
TOTAL...	729,4 l/m²			TOTAL... - l/m²		

Postals de Camprodon del segle XIX

Unes cartes d'un estiuejant del mil vuit-cents ens donen l'avantatge de posseir una mena de clixés que ara ens permeten obtenir unes fotografies del Camprodon d'aleshores, semblant o d'acord amb la visió que en tenien els forasters que van posar de moda passar-hi l'estiu i impel·lir a molts a imitar-los.

Quan fa quasi trenta anys que tinc la sort de passar els mesos d'agost a Camprodon, considero que serà útil donar a la publicitat aquelles cartes que ens parlen d'un temps pretèrit, quan uns forasters, molts d'ells del Barcelonès, van ser els primers d'acudir-hi i ajudar a generar la configuració del Camprodon actual que ara coneixem, com un destí turístic de primera categoria, resultat i una mica deutor del treball i de l'impuls del Dr. Robert i demés estiuejants d'aleshores.

Són cartes familiars escrites –sense pretensió de fer història– per l'advocat de Mataró, i poeta i mestre en Gai Saber, Terenci Thós i Codina, relatives a les seves estances a Camprodon els anys 1883, 1884 i 1885. També n'hi ha algunes de l'any 1898 del seu fill, Marià Thós i Bofarull, artista que va elegir Camprodon com a treball de camp pel seu ofici de pintor. Copiarem sols fragmentàriament alguns paràgrafs i agruparem per separat les matèries homogènies en quatre apartats.

Primer i breument, en referir-nos als viatges d'anada i tornada, quedarà ben clar com Camprodon quedava bastant més lluny que no pas ara pels residents a Mataró o Barcelona. El segon apartat el dedicarem a les sardanes; a Camprodon hi havia notables mestres balladors de sardanes i es repetien sovint audicions d'aquest ball, que era quasi desconegut per molts forasters. En tercer lloc ens referirem al Casino que, unit a les excursions, servia de preferent distracció als estiuejants; veurem al Dr. Robert fent de protagonista en una representació teatral. A la fi, caldrà parlar de les excursions, del clima, dels paisatges...

L'anada a Camprodon resultava bastant fàcil quan el punt de partida era Barcelona. Així ho va ser el viatge que ens explica el pintor Marià fet a finals del mes d'agost de l'any 1898. Anuncia al pare el seu propòsit, després de comentar haver venut unes pintures al millor preu de la seva vida: 50 duros! Ya no puedo retardar más mi ida a Camprodon. Hoy pienso escribir a Cèsar Torras. Podem avançar que, malgrat que Marià volia residir en una fonda, Cèsar Torras va insistir i aconseguí que restés a casa seva. El 27 d'agost de 1898 escrivia al pare així: Ayer, viernes, llegué a este pueblo /.../ Salí

de Barcelona a las 7 de la mañana y llegué aquí a la 1 y media. /.../ En San Juan tomé en la estación el coche y solo me llevaron 1 peseta. /.../ A muy buen paso de los tres caballos que tiraban el coche,... nos dirigimos a Camprodon.

Va tardar, doncs, sols cinc hores i mitja. Només arribat, va anar a la fonda on van proporcionar-li una habitació a la casa dels Sala (una botiga de venda de pa i altres coses) del carrer València que ja tenien altres dues habitacions llogades; el preu convingut seria de 2 pessetes diàries. (La fonda li cobraria 3 pessetes per cada menjar). L'artista Marià Thós, però, va allotjar-se a casa de l'excursionista Cèsar Torras quan aquest, en visitar-lo a la tarda, va entossudir-se que s'hi quedés.

L'anada a Camprodon pels que vivien a Mataró tenia tanmateix la complicació d'haver de traslladar-se a Granollers per poder agafar el tren fins a Sant Joan de les Abadesses. A Terenci Thós, a més, li agradava parar-se a Ripoll on tenia molts amics per haver-hi estat l'any 1863 formant part d'una comissió de l'Acadèmia provincial de Belles Arts dedicada a la restauració del monestir. Així, el 30 d'agost de 1884, per dirigir-se a Camprodon, va anar primerament de Mataró a Granollers; ens explica que allà oí misa en la parroquial y me paseé hasta que ya fastidiado /.../ tomé billete en un tren de carga que arrastra un coche de 2a clase y me fuí a Ripoll donde pasé la noche. L'endemà va anar a Sant Joan i gozando mucho en el trayecto va arribar a Camprodon a dos quarts de tres de la tarda. Un viatge, en total, d'una mica més de dos dies...

Que l'anada a Camprodon al segle dinou resultés més incòmoda que ara, sembla normal i explicable. El curiós és constatar com la tornada de vegades era impossible degut a acumular-se molt nombre de forasters que pretenien marxar els mateixos dies, quan s'acabava l'estiu, i a que el temps era llavors més plujós i els camins cap a Sant Joan quedaven impracticables. L'any 1883, per exemple, resultava que el dia 3 de setembre el coche (es refereix al vehicle de Ralich que es dedicava al transport fins a Sant Joan) está alquilado hasta el día 15 de este mes, y los que deseen marcharse antes tendrán que verificarlo en caballería o tartana, a no ser que prefieran marchar por el lado de Francia, y entonces tendrán que marchar en caballería... Però encara es presentava més

difícil sortir de Camprodon l'any 1884, potser perquè hi havien més forasters per culpa d'haver fugit molts de Barcelona per haver-hi la pesta del còlera. Terenci Thós el 19 de setembre volia marxar i escriu que hoy me he ido a ver a Ralich para ver, pasado el domingo, qué día puedo marxar /.../ El coche y también alguna tartana están ya tomados por toda la semana y como yo no he de ocupar más de un asiento he de acomodarme donde pueda. Quédame el recurso de marcharme en mulo y en último término de irme a pata. Tres dies després escrivia que anda el tiempo tan revuelto y es tal la algarabía que hay en los carruajes de ésta a San Juan de las Abadesas, que nada cierto puede uno prometerse y si no fue por que el camino con las lluvias está estropeado, a pie me iba de seguro. Ahora mismo, al salir de misa del Carmen con los Buxeda, me he metido en casa Ralich y todavía nada fijo ha podido decirme, ni para el lunes, ni para el martes. El primer día esta apalabrado con el Colegio de Galí, que ocupa cuantos vehículos hay. El segundo, o sea el martes, marchan Juanito Buxeda y su familia (que son siete), los Camps i los Coll, que son un batallón; y yo, como soy uno solo, he de ver si entre todos me hacen un hueco. A la fi, el 24 de setembre, escrivia Terenci que l'endemà, dijous, sortiria per arribar a Mataró el divendres...

Aquest mataroní tenia quaranta-tres anys quan, com hem vist, fa menys de cent vint anys podia resultar problemàtic anar de Camprodon a Sant Joan de les Abadesses i aquell estava disposat a anar-hi caminant. Afegirem a aquesta curiositat que fins aleshores, concretament l'any 1883, la majoria de forasters de Camprodon, quasi no coneixia la realitat de les ballades de la dansa popular catalana i que Terenci ballaria allà la primera sardana de la seva vida, quedant enamorat d'aquell ball i disposat a repetir l'assaig en el futur fins a convertir-se en un dansaire conspícu. A la carta signada per Terenci Thós a Camprodon el 9 de setembre de 1883 explica que el dia anterior va celebrar-se la festa de la Verge del Roure i que al matí se puntearon ya sardanas en el "planet de Santa Maria" a la salida de la misa mayor. Por la tarde –afegeix el que ara ens interessa– se bailaron sardanas y tanto me entusiasmo ese baile, que en el antedicho "planet" una porción de forasteros y forasteras /.../ nos echamos a bailar, y bailamos cuatro sardanas de rondón, cual si fuéramos los más consumados sardanistas. Yo, por mi

parte, aunque era la primera vez que me entregaba a tales aventuras, te puedo asegurar que lo hice con mucho brío y donosura, echando cada pirueta entre algunos centenares de personas cual si estuviera en el comedor de nuestra casa...

Cal constatar que així com a l'Empordà i altres comarques gironines les "sardanes llargues" ja van arribar a la plenitud el darrer quart del segle dinou, tanmateix el proselitisme sardanista a Barcelona no seria promogut fins entre els anys 1875 i 1905 per empordanesos residents a la ciutat.

La peculiaritat musical i la curiositat coreogràfica donaren a aquella dansa per sempre més un segell de catalanitat. Potser per això el catalanista Terenci Thós gaudiria tant amb les sardanes de Camprodon. El 22 de setembre de l'any 1885 escriuria: "Haré hoy este acto de culto y devoción a la tradición popular y a la patria catalana".

A aquest any 1885 ja s'havia convertit en un conspícu dansaire i fins i tot era convidat a entrar a les rotllanes. Per la festa de sant Víctor, el 22 de setembre, els músics d'Olot van tocar sardanes al matí a la plaça de Santa Maria, i a la tarda a la plaça del Rei. Com escrivia Pía Thós Bofarull, filla de Terenci, Papá bailó por la mañana y por la tarde y ya las baila muy bien. Los principales sardanistas de la villa solicitan a papá para que las baile con ellos. El mateix Terenci també ho afirmaria: Los maestros del arte que hay en la villa hace días que me dirigen sus invitaciones...

L'impacte i l'admiració de Terenci sorgits en ballar per primera vegada una sardana l'any 1883 seria tan gran que a l'hivern següent publicaria uns articles amb el títol "Les Sardanes", exterioritzant el seu temperament catalanista i l'amor per la tradició i el sentiment popular.

En començar l'any 1880, quan poc més d'unes quaranta famílies passaven l'estiu a Camprodon, quasi totes per recomanació o per ser pacients del doctor Robert, va sorgir la idea de construir-se un casino perquè servís de centre cultural i de reunió. Pel setembre de 1881 es va posar la primera pedra i dos anys després va inaugurar-se. El primer president no podia ser cap altre que el doctor Robert. A les cartes que ara comentem dels anys vuitanta del segle dinou, doncs, no serà estrany trobar moltes referències a les reunions i festes del Casino.

club
Golf
Camprodon

Bac de Sant Antoni, s/n.
17867 CAMPRODON (Girona)
Tel. 972 13 01 25

El dia 1 de setembre del 1883 escriu Terenci així: Por las noches, desde que estoy aquí, casi todas, ha habido función teatral en el Casino; el martes, ópera; el jueves función dramática por los aficionados, haciendo de primer galán el Dr. Robert (el president del Casino), y leyendo Silvino (enginyer de mines, germà de Terenci, un dels estiuejants de Camprodon; a casa seva s'hi allotjava Terenci) mi rondalla "L'àliga, l'ós i la formiga" (Aquesta rondalla va merèixer un accèssit als Jocs Florals de l'any 1864), que se anunció a son de trompeta por el "nunci" en las esquinas de las calles; el viernes, o sea ayer, ópera otra vez...

Trobarem a les cartes més dades sobre les reunions del Casino. Molts d'aquells primers forasters que passaven l'estiu a Camprodon procedien de Barcelona i sempre celebraven la festa de la Verge de la Mercè, patrona de Barcelona, amb ofici i sardanes. L'any 1885, escriuen Terenci i la seva filla explicant-nos: Anteayer al medio día, cuando habíamos salido del oficio de la Virgen de las Mercedes y apenas acabábamos de bailar la primera sardana al extremo de la Font Nova que da frente al Casino, empezó a llover y tuvimos que refugiarnos en el Casino en donde la música continuó tocando y se bailó hasta la hora de comer. /.../ Se distraen en el Casino chicos y grandes, ensayando y representando comedias. /.../ Por la noche hubo función de teatro poniéndose en escena "Levantar muertos" y un diálogo cuyo autor es D. Fernando Oliveda, titulado "Un matrimonio convingut". En "Levantar muertos" tomaron parte Rosita Robert, Pepita Sans y Pilar Coma y los Sres. Clavé y Roig y el chico Cortés y Juanito Carulla; y en los segundos tomaron parte Eulalia Sala y Emerenciano Roig. Aquell any, Terenci, no havia anat gaire al Casino. Així ho explicava el dia 19 de setembre: No he salido mas que un solo día, el domingo, para ir a la función del casino. El jueves la hubo también, fueron los demás. /.../ Esto hace que a excepción de la lectura de una poesía en el Casino no haya despegado los labios para recitar un solo verso.

Queda palès que el Casino va resultar molt útil per aquelles famílies de forasters. Tanmateix potser encara es divertien més amb les passejades i excursions. Eren semblants a les que podem fer nosaltres. Per això no ens aturarem a parlar-ne; potser el més destacat és que solien reunir-se diverses famílies, constituint grups nombrosos, per caminar junts cap al destí elegit: Llanars, Sant Pau de Segúries, Can Moi... Los forasteros —explica Terenci Thós l'any 1883— forman sus comi-

tivas y como todas las horas del día son buenas para el paseo y los puntos a donde y por donde se pueden dirigir las excursiones son muchos, de ahí que se pasen días y días sin que algunas familias se vean con las otras, cual si estuvieran a muchas leguas de distancia. Por lo demás, entre el círculo de los íntimos la reunión es constante y a todas horas...

Sols, com un exemple, ens referirem a una de les més típiques excursions que poden i podien aleshores fer-se a la Vall de Camprodon: la pujada al cim de Sant Antoni. El 10 de setembre de l'any 1884 escriu el poeta Terenci Thós i Codina: Ayer subimos al escarpado monte de San Antonio, que se eleva sobre esta villa 400 metros. Muy fatigosa es la subida pero el espectáculo que desde allí se descubre es incomparable; por todos lados la vista se dilata, parece un océano de montañas... (Segueix la descripció poètica del que es veu: pobles, rius, muntanyes...) En la capilla de San Antonio profusamente iluminada rezamos bajo mi dirección el Santo Rosario seguido de los gozos de Ntra. Sra. de Montserrat, de Verdaguer. Matilde San Germán, a ruegos de la concurrencia, recitó algunas poesías de Selgas, y a ruegos de todos, y a la vista de aquel inmenso panorama, yo declamé con gran entusiasmo algunas de mi repertorio y particularmente dos patrióticas que hicieron furor.

D'entre les poesies patriòtiques del repetit mestre en gai saber coneixem la que va improvisar en un brindis d'un sopar el juliol de l'any 1880, dirigida a enaltir Catalunya, que aleshores també va fer furor i per sempre més va ser recordada. Seria potser una de les que va recitar dalt del cim de Sant Antoni? Per acabar la col·lecció de postals antigues sorgides d'uns clixés inèdits, copiarem aquesta poesia recitada quatre anys abans pel poeta mentre aixecava la copa per brindar i exaltar Catalunya:

De veure't exaltada,
oh Pàtria benvolguda!
ardenta set ne tinc,

I és tant lo que m'escalfa
eix pensament, i abrusa
mon cor aqueix desig,

Que per trincar per ella,
companys, sang de mes venes
voldria, no pas vi !

Antoni Martí Coll

Cafè-Bar

Carrer Nou, 4
17867 CAMPRODON
(Girona)

La mirada neta i franca de Jabier Muguruza

Mmmm, com es pot transmetre el bon gust que va deixar la visita de Jabier Muguruza a Camprodon?

D'entrada, l'encert de saber escollir uns textos, aparentment (ho subratllo), tan senzills i quotidians. Alguns dels responsables d'aquestes lletres són gent com l'Iñaki Irazu (quina finura!), Bernardo Atxaga, i d'altres. Lletres que parlen de com veus la pluja amb el pas del temps, o d'altres que et comuniquen que el teu psicoanalista s'ha suïcidat, i que entre les respostes possibles, carinyo, has escollit l'única que em sorprèn: el silenci.

Un cop feta la tria de lletres i amb l'ajuda de Txema Garcés, compromès i fidel amb en Jabier, almenys així ho sembla, hi posen música fins a trobar boniques cançons. I així, amb la seva mirada neta, franca, plena de vida, i una camisa a ratlles, va sortir a interpretar aquestes cançons al monestir de Sant Pere el passat quinze d'agost.

Cançons que anava introduint i explicant, compensant la difícil feina de sonoritzar el monestir quan s'ha d'amplificar. Per als qui desconeixen a Jabier Muguruza els puc garantir que escoltar el seu darrer treball "Enegarren postala" és un veritable plaer. No cura, però alleuja i calma.

Jo, quan sigui gran, voldria ser com ell.

Joan Anglada

UN DIA A ST. ANTONI

Com aquest any la diada de St. Antoni s'escau en diumenge, un grup d'amics, veïns i familiars, vàrem decidir anar a fer-hi un dinar, cosa que no podem fer sempre per raons de feina. Bé doncs, amb molta il·lusió i ganes el dia abans ho vàrem preparar tot: menjar, begudes, els cabassos, el porró etc., no hi faltava de res. De bon matí, a les set per ser més exactes, arriba a casa meua l'avi de la família que com sempre s'ofereix a col·laborar i a fer qualsevol cosa, ho carreguem tot i cap amunt anem pujant fins a la font del Boix on parem a carregar aigua fresca, una garrafa de cinc litres, continuem pujant i trobem tres nois amb bicicleta i motxilles també cap a St. Antoni suposo que com nosaltres.

Vam pensar que si hi anàvem aviat ens podríem triar un bon lloc per dinar. Arribem a St. Antoni i no hi havia ningú. Vam triar la taula que ens va semblar, posem les estovalles, la nevera... Com que era aviat vaig deixar l'avi de guàrdia a la taula amb el seu esmorzar. Jo me'n vaig anar i més tard pugem tota la família, amics i veïns, tots ben contents cap a St. Antoni. Tots pugem fent algun bufet i quan arribem a la taula ¡SORPRESA!, l'avi no hi és, ni les estovalles, ni el cabàs ni res nostre. En canvi hi

havia altres motxilles i cabassos que no eren nostres. On serà l'avi, vam dir? El vam buscar i el vàrem trobar en una altra taula, què ha passat preguntem, l'avi diu: un encarregat de St. Antoni m'ha dit què aquella taula estava encarregada per una colla que feia anys que hi anaven. Les taules no fa tants anys que hi són. Doncs l'avi va haver de canviar de lloc. A nosaltres tot això ens va estranyar molt i vam decidir anar a veure què havia passat. Anem a la taula i trobem l'encarregat de St. Antoni i tota la colla que ens van prendre la taula, i diem: hola bon dia, què ha passat que heu fet canviar de taula l'avi? La primera resposta que ens van donar, ja vens a buscar ¡"FOLLON"! I jo vaig dir: de "follon" res de res!!! Jo vull saber per què heu fet canviar de taula l'avi. I em diuen que ja fa anys que hi van i aquelles tres taules sempre les fan servir ells i que com que ell es cuida de l'entorn i de l'ermita, i que com ell havia pujat les taules de ferro em va donar a entendre que tenia tota la preferència per triar-se el lloc.

Tan aviat que ens vàrem aixecar per triar el lloc total per res. Que és una propietat privada St. Antoni de Camprodon?

Sort que l'avi es va espavilar i va trobar una altra taula.

J. Juncà i amics

Saps on és ?

- Coneixes aquest lloc? Saps on és? Va, intenta-ho!!! Entraràs en el sorteig d'un premi consistent en qualsevol llibre, CD, disc, casset o vídeo, que pots escollir al teu gust.
- Si has identificat la fotografia, si saps on és, escriu la teva resposta i envia-la a:

El concurs del Camp Rodó

Revista **Camp Rodó**

Concurs **Saps on és?**

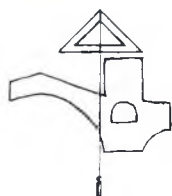
Ajuntament de Camprodon
Plaça d'Espanya, 1
17867 CAMPRODON

BASES DEL CONCURS

1. Només s'admetrà una resposta per persona. Si una mateixa persona envia més d'una resposta, s'anul·larà la seva participació en el concurs.
2. La persona guanyadora del concurs serà avisada per correu i/o per telèfon. A l'enviar la vostra resposta, és important fer constar amb claredat el nom, l'adreça i el número de telèfon on se us pot localitzar.

El guanyador del concurs **Saps on és?** del núm. anterior és:
Desert (no hem rebut cap resposta encertada)

i la resposta correcta és:
L'escut que presideix la font del Camí de la Cerdanya

CONSTRUCCIONS

**TRIADÚ
SUÑER, S.L.**

C/ Bastiments, 3
Apartat de Correus, 47
Tel. i Fax: 972 74 10 33
17867 CAMPRODON

Per incloure dades en aquest moviment demogràfic, podeu adreçar-vos a l'Ajuntament

NAIXEMENTS

MIREIA LLONGARRIU I NOGUÉ.....	08/01/2004
JOAN COROMINAS I SALVADOR.....	26/02/2004
ELOI MONTURIOL I LLONGARRIU.....	02/03/2004
AÏNA GALLARDO I JUANOLA.....	04/03/2004
NIL CASTILLA I GALIMANY.....	18/03/2004
MARTA PLUJÀ I SUÑER.....	22/03/2004
JOEL GONZÁLEZ I SALA.....	20/04/2004
ANNA BASSOLS I MORET.....	25/04/2004
ALBA ELENA TETRACHI I VASILE.....	20/04/2004
MARC TOSCA I MONELLS.....	11/05/2004
GABRIEL SILVA I SEGURA.....	17/05/2004
MERITXELL MILLAN I CEBRIÀ.....	28/05/2004
MARTA SÁNCHEZ I GARDELLA.....	30/05/2004
NAIA CUNÍ I MENDIETA.....	04/07/2004
BLANCA BARRI I ISERN.....	16/07/2004
PRUNELLE IRENE LEBEAU BOITEL.....	25/07/2004

DEFUNCIONS

ANNA GUILLAMET I VILA.....	02/01/2004
ISIDRE PLANAS I PALOMÉ.....	13/01/2004
JOAN PUIGMAL I RIGAT.....	13/01/2004
JOAN SAU I PULÍ.....	15/01/2004
MONTSERRAT BUSQUETS I PLANELLA.....	24/01/2004
MANEL ARCADIO BARREDA I PORCAR.....	06/02/2004
MARGARITA BRUNET I CASADESÚS.....	14/02/2004
CARMEN ROMERO REINA.....	24/02/2004
BEATRIZ Ma MORALES SALAS.....	06/03/2004
CARME SURINACH I JORDÀ.....	02/04/2004
PERE PUJOL I POUS.....	21/04/2004
JOSÉ PEITIVÍ I JUNCÀ.....	30/04/2004
CARMEN SOLER I PRAT.....	12/05/2004
EUGÈNIA COMPTE I ABELLA.....	19/05/2004
MARIA CASTAÑÉ I MORERA.....	21/05/2004
EMILIO NICOL I MARCO.....	23/05/2004
JOSEFA SOLÀ I DESCAMPS.....	23/06/2004
JOSÉ LARA I ARTACHO.....	30/06/2004
JOSEP PALOS I MARTIN.....	15/07/2004

PERE NOGUÉS I RODRÍGUEZ.....	28/07/2004
FRANCISCO MARCÈ I MORET.....	31/07/2004
JAUME COMA I PAGÈS.....	03/07/2004
LIBRADO MONTALVO I GALERA.....	30/07/2004
RAFAEL PAIRÓ I DESCAMPS.....	01/07/2004
JOSEP GELIS I SOLÉ.....	04/08/2004
BENETA SANLLEH I GIRALT.....	10/08/2004

MATRIMONIS

CARLOS MIGUEL GONZÁLEZ MONTENEGRO.....	Nat. S. Fruitós de Bages
i JÚLIA GARCÍA I RULL.....	Nat. Barcelona 13/03/2004
JORDI OBRADOR I PALOMERAS.....	Nat. Setcases
i GEMMA MARTORELL I GRAU.....	Nat. Parets del Vallès 13/03/2004
JOAN FONT I JORDANA.....	Nat. Vic
i CLAUDIA FERNANDA	
PRIMERO ABRERA.....	Nat. Zarzal Valle Colòmbia 20/04/2004
FRANCESC LLONGARRIU PUIGMAL.....	Nat. Molló
i OLGA AGENJO MATAVACAS.....	Nat. Vic 01/05/2004
JUAN HERNÁNDEZ SOLANO.....	Nat. Salamanca
i M. INÉS MORALES I	
HERNÁNDEZ.....	Nat. Les Palmes de Gran Canàries 15/05/2004
RUBÉN DARÍO RUIZ VALENCIA.....	Nat. Colòmbia
i MONTSERRAT GARCÍA LUJÁN.....	Nat. Manresa 07/06/2004
JOSE M. REBOLO I BLASCO.....	Nat. València
i BEATRIZ HERNÁNDEZ DE ERCILLA.....	Nat. Barcelona 12/06/2004
JUAN CARLOS PADROSA I COSTA.....	Nat. Vic
i ADRIANA SALA I DE VEDRUNA.....	Nat. Barcelona 19/06/2004
GUILLERMO HERNÁNDEZ CARRERA.....	Nat. Barcelona
i ÀUREA FERNÁNDEZ I HOYO.....	Nat. Sabadell 10/07/2004
JAUME CUDINYACH I SERRA.....	Nat. Calella
i SUSANNA GUTIÉRREZ I AMARGÓS.....	Nat. Barcelona 16/07/2004
BERNARDO OLLER I SAUTES.....	Nat. Barcelona
i M. VICTÒRIA CATASÚS	
COMALRENA DE SOBREGRAU.....	Nat. Barcelona 16/07/2004
BERNARDO FERNÁNDEZ BAUTISTA.....	Nat. Barcelona
i ADRIANA CECILIA CORLUKA PÉREZ.....	Nat. Uruguai 23/07/2004
JAVIER EXPUCH I VIÑOLAS.....	Nat. Girona
i ANA MARIA LLORENS I VILA.....	Nat. Olot 24/07/2004

972 74 08 71 - 629 03 15 82

La Vall
joieria i rellotgeria

C/ Monestir, 21
17867 Camprodon
Tel. 972 130 485
Fax 972 130 485
E-mail: joieria_lavall@hotmail.com

La teoria de la relativitat o com lligar xifres i lletres

Per imperatiu legal de la direcció d'aquesta revista he d'escriure sobre el fet concret, però relatiu, segons el qual el nostre poble celebra el seu mil·leni més una centúria de propina. I la veritat, no sé ni per on començar ni com lligar-ho.

El primer que m'ha vingut al cap és l'antic nom oficial del poble: *Campus Rotundus*, que coincideix amb el nom que vaig posar a aquesta secció ara fa uns anys. Perdó, ja em deixava endur per la vanitat: és el títol d'aquesta secció, naturalment, allò que coincideix amb el primer nom escrit i conegut del nostre poble. Com poden veure, a vegades, l'ordre dels factors sí que altera el producte. Doncs com anava dient, m'ha fet gràcia i he recordat els motius pels quals vaig triar aquest nom. I no va ser cap caprici erudit, sinó un joc de paraules entre el *rotundus* de rodó i el *rotundus* de rotunditat, en el sentit de dir les coses de manera directa, clara i, naturalment, rotunda. Doncs en això estàvem i en això estem.

El segon pensament, tan relatiu com el primer i com tots els que seguiran, m'ha portat a actes i pobles veïns. Camprodon –ara me n'adono– és tan antic com Guifré el Pelós. De fet, no fa pas gaire temps que els de Ripoll van muntar una mena de *Fòrum* provincial per explicar aquest fet. Així doncs, he pensat que el nostre Ajuntament, per allò de buscar motius i excuses per celebrar què som, qui som i des de quant temps som, s'inventaria una cosa semblant. Els fòrums estan de moda, què hi farem.

Després els arguments sobre el tema s'han anat tornant cada vegada més surrealistes: Se m'ha acudit, per exemple, que tota aquesta celebració voltaria entorn de quatre números que més que una data simbòlica semblen un servei de pagament de Telefónica Movistar: “Uno, Uno, Cero, Cero...” a 0,70 € la trucada.

També m'ha vingut al cap que tinc uns amics que tenen un gos que es diu 1001 –Els mateixos números en un altre ordre i, en aquest cas, sí que l'ordre dels factors altera el producte, ja que dona com a resultat un gos i no una celebració d'aniversari–. Total que no he estat capaç “(...) d'anar més lluny / sempre molt més lluny (...)” i no

he trobat cap paral·lelisme entre el gos, el meu poble i en Tintín, el qual –per cert– fa molt poc que ha complert 75 anys, uns quants anys més vell que la Barbie, la qual ja es una madura i respectable senyora soltera de 40 anys, que manté, sense cap relativitat i amb tota rotunditat, totes les corbes perquè deu anar cada dia al gimnàs. I entre xifres i lletres tan relatives, resulta que en Serrat ja fa vint anys que va dient pel món que fa vint anys que té vint anys. I per sort no és funcionari, que si ho fos ja estaria pensant en la jubilació. I l'Éti fa camí cap als 12 anys d'alcalde i mira que al principi, com amb en ZP, la majoria se'l creia de manera relativa.

I fa 15 anys dels informatius comarcals de TV3 i 25 de la televisió en català i 12 de les olimpíades a Barcelona –Ja?–, i dos de la segona guerra a l'Irak i tres mesos que, sense voler i amb relativa revolta inclosa relacionada amb la telefonia mòbil (Això lliga amb el pensament telefònic anterior), vam fer fora del govern a la dreta mentidera.

Sempre hi ha coses per celebrar. I d'això vivim, perquè... qui dies passa, anys empeny. I a Camprodon es veu que ja n'hem empès 1.100. Poca broma! Felicitem-nos, doncs, per tenir un poble que dura des de fa tants anys i procurem ser capaços de fer els possibles perquè duri molts anys més, encara que nosaltres –com diuen les àvies i canta en Lluís Llach (i així també em lliga amb una cita d'abans) “...Noho poguemmm vvveeeceee”.

Oriol Molas

P.S. Per cert, he escrit això des de Guangzhou, una petita ciutat del sud de la Xina, de només uns 8 milions d'habitants, que deu anar pels 3.000 anys d'antiguitat, com a poc. Una relativitat més comparada amb les xifres que fa córrer en Jaume Bertranpetit quan parla de la creació de l'home. Com poden veure, en aquest món de xifres i lletres tot és relatiu, encara que si un vol i amb una mica d'esforç, tot pot arribar a lligar.

C/ Pere Rovira, 8
 Sant Joan de les Abadesses
 Tel. 972 72 01 32

rellotgeria Casademunt

Joies amb or, plata i acer.
 Relotges, articles de regal,
 marroquineria, ...

**Visiti'ns sense compromís, el
 sorprendrem!!!**

QUI SOM?

Som un equip tècnic organitzat que tenim per objectiu promoure mecanismes per conèixer a les persones, famílies i grups socials que es troben en situació de risc social o exclusió per prevenir i intervenir-hi.

QUINS SÓN ELS NOSTRES USUARIS?

Els destinataris del nostre servei són **totes les persones** que viuen en les àrees territorials que ens corresponen, però especialment aquells grups que per diferents raons tenen dificultats de desenvolupament, integració, manca d'autonomia personal, disminucions, problemes familiars o marginació social

QUIN ÉS EL NOSTRE OBJECTIU?

MILLORAR EL BENESTAR SOCIAL I AFAVORIR LA INTEGRACIÓ SOCIAL DE LES PERSONES.

QUINES SÓN LES NOSTRES FUNCIONS?

- Detectar i prevenir situacions de risc social o d'exclusió
- Rebre i analitzar les demandes relatives a les necessitats socials

- Informar, orientar i assessorar
- Aplicar tractaments de suport a persones, famílies o grups
- Gestionar serveis d'atenció domiciliària i altres serveis reglamentats
- Tramitar i fer seguiment de programes i prestacions que requereixin la nostra intervenció
- Treball social comunitari
- Tramitar propostes de derivació als serveis socials especialitzats

ON I COM ENS PODEU TROBAR?

- Estem a l'Ajuntament de Camprodon
- El nostre horari és:

Dimarts de 9 a 11 h.
 Dijous d'11 a 13 h.

PER VENIR ÉS IMPRESCINDIBLE QUE DEMANEU CITA PRÈVIA
 AL TELÈFON **972 74 00 05**

El nostre nom:

Mònica Rebollo - Treballadora social
Sandra Soler - Educadora social

Petrocat
Una Companyia plena d'energia

Gaster SL

**CENTRE DISTRIBUCIÓ
RIPOLLÈS**

972 72.00.56

972 74.12.07

SERVEI DE GASOIL A DOMICILI

VISITA-ESPECTACLE **Villa Reial**
prats DE mollò LA presta

Construïda a les vores del Tech s'alça en un lloc de prats y voltada de muntanyes, Prats de Mollò fou una de las ciutats mestres de la frontera.

1000 anys d'història en Alt-Vallespir...

Monuments a descobrir

Villa Reial fortificada per Vauban,
Església SANTES JUSTE i RUFINA,
FORT LAGARDE,
Capella SANTES JUSTE i RUFINA,
Ermitatge de NOSTRA SENYORA DEL CORAL,
Monument a Francesc Macià

Deixen-vos guiar...
...dies de festa !

- **Visita espectacle al Fort Lagarde**
Del 04 juliol al 27 d'agost 2004
El aconeximent de l'estiu al Fort Lagarde...
A punta d'espasa... l'emoció !
- **Festa Catalana** - 08/08/2004
- **Festa de l'estiu** - 14-15/08/2004
- **Festa de Sant Miquel** - 26/09/2004
- **Fira de tardor** - 14/10/2004
- **Festa a Francesc Macià** - 24/10/2004
- **Festa de l'Os i carnaval** - 19/02/2005

prats mollò, es també...

...renovar-se !
al Balneari de la Presta.
...la naturalesa !
Parc Aventure Mont Oz'Arbres,
excursions guiades, pesca, llogar VTT, canyoning, senderisme....

Oficina Municipal de Turisme
Plaça del Firal • F. 66230 Prats de Molló La Presta
Tel. 04 68 39 70 83 • Fax. 04 68 39 74 51
info@pratsdemollolapreste.com
www.pratsdemollolapreste.com

El ben està en els Pirineus Mediterrani...